

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษา
รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

A STUDY OF FIRST YEAR KOREAN MAJOR STUDENTS' OPINION
ABOUT KOREAN LISTENING-SPEAKING I COURSE (234121)

นางสาวกนกวรรณ สาโรจน์

18 ส.ย. 2555 A๑ ๐๐ 87 633
305078

เริ่มบริการ

28 ส.ค. 2555

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้
ประจำปีงบประมาณ 2554

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

คำสำคัญ : การฟัง-พูด ความคิดเห็น เนื้อหาวิชา ผู้เรียน-ผู้สอน วิธีการสอน พฤติกรรม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียน รวมถึงเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนจำแนกตามเพศ และจำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 วิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 มีจำนวน 56 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แต่ละข้อให้เลือกตอบ 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1ด้านเนื้อหา ในระดับมาก
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ในระดับมาก
3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ในระดับมากที่สุด
4. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ในระดับมาก

5. ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

6. ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวม ไม่ต่างกัน

ABSTRACT

TITLE : A STUDY OF FIRST YEAR KOREAN MAJOR STUDENTS' OPINION ABOUT KOREAN LISTENING-SPEAKING I COURSE (234121)

KEYWORDS : LISTENING-SPEAKING / OPINION / CONTENT / STUDENT-INSTRUCTOR / TEACHING METHOD / BEHAVIOR

ABSTRACT

This research is aimed firstly to investigate student's opinion about Korean Listening-Speaking I course (234121) in terms of its content, teaching method, instructor's behavior, student's behavior, and secondly to compare student's opinion according to gender and program differences (regular program and part-time program). The samples are 100 first year undergrad students majoring in Korean language of Burapha University enrolling on the course in semester 1 of academic year 2011. Questionnaire consisting of 56 question items is used as data collecting tool. The questions are about content of the course, instructor's teaching method and behavior, and student's behavior. Five-level Likert's scale is employed for rating. Statistics used are percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings are as followed.

1. Student's level of opinion about content of the course is rated high.
2. Student's level of opinion about teaching method is rated high.
3. Student's level of opinion about instructor's behavior is rated the highest.
4. Student's level of opinion about student's behavior is rated high.
5. The overview of student's gender difference is statistically significant at .05.
6. The overview of student's program difference is not statistically significant.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามสำคัญของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	35
การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

เรื่อง	หน้า
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	82
ภาคผนวก ข ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน.....	87
ภาคผนวก ค ตัวอย่างบทเรียน	91
ภาคผนวก ง ข้อมูลผู้วิจัย	97

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	แผนการสอน.....	13
2-2	แผนการประเมินผลการเรียนรู้.....	16
3-1	การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability).....	38
4-1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อ การศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1.....	45
4-2	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอก ภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านเนื้อหา (n = 100).....	46
4-3	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอก ภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านวิธีการสอนของผู้สอน (n = 100).....	48
4-4	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอก ภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้สอน (n = 100).....	50
4-5	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอก ภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน (n = 100).....	52
4-6	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอก ภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวม (n = 100).....	53
4-7	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 (n = 100).....	54
4-8	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1	

(n = 100).....	55
4-9 ความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1.....	56

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

สังคมโลกปัจจุบัน ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาตนเองให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งประเทศเกาหลีและภาษาเกาหลีเป็นอีกภาษาหนึ่งที่ประเทศไทยกำลังให้ความสนใจ มีการสอนภาษาเกาหลีโดยมีจุดประสงค์ที่หลากหลาย เช่น เพื่อความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเกาหลี เพื่อการประกอบอาชีพหรือเพื่อการศึกษา

โดยในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้และต้องคำนึงถึงเป็นสิ่งแรก คือการฟัง เนื่องจากถ้าหากเราเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร เราก็จะสามารถโต้ตอบกลับไปได้ และการพูด จึงเป็นทักษะที่สำคัญอันดับต่อมา เพราะเราจะสื่อสารไปยังผู้ฟังอย่างไร ให้เขาเข้าใจใน สิ่งที่เรากล่าว โดย 70% ของการสื่อสารเป็นหน้าที่ของการฟังและการพูด (Cho Wi Su, 2008, p. 170) จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการสื่อสารคือ การฟังและการพูด เพื่อเป็นการฝึกทักษะที่สำคัญทั้ง 2 อย่าง สาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงได้บรรจุวิชา การฟัง-พูดภาษาเกาหลี เข้าไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ถึง 4 รายวิชา โดยเป็นวิชาเอกบังคับ ซึ่งรายวิชาพื้นฐานเริ่มต้นคือ 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

จากวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554) ภายใต้กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มุ่งตอบสนองผู้เรียนในวัยเรียนวัยทำงาน และวัยสูงอายุเพื่อรองรับเปลี่ยนแปลงรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ นำไปสู่การพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ได้ มุ่งยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และมีสมรรถนะสากล สามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคม และปรับตัว สำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต และผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีทักษะวิชาการ ทักษะ วิชาชีพ มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย มีจิตสำนึกของการเป็นผู้ประกอบการ สามารถ ปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีความสามารถด้านวิเคราะห์ สังเคราะห์ สามารถใช้เทคโนโลยี พื้นฐานได้เป็นอย่างดี มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554, หน้า 12-14) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยใน 10 มาตรการนั้น มาตรการที่ 3 กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรเน้นสมรรถนะหลักสูตรเชิงกว้าง (broad based program) หลักสูตรเฉพาะทาง (specialized training) และมีวิชาแกน (core courses) ได้แก่การ ติดต่อสื่อสาร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศที่มีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การแก้ปัญหาการทำงานเป็นทีม และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และ มาตรการที่ 6 กล่าวถึง การยกระดับความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศที่มีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาประเทศเพื่อน บ้านในภูมิภาคอาเซียน ตลอดจนความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริง

และพันธกิจของมหาวิทยาลัยบูรพาที่กล่าวถึง สร้างความรู้ปัญญาและบริหารจัดการให้เกิด คุณค่าต่อการพัฒนาสังคม จัดการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับสากล สร้างบัณฑิตให้มีคุณธรรม เชี่ยวชาญในศาสตร์ เป็นผู้นำที่มีทักษะสากล บริการวิชาการสู่สังคม ร่วมสร้างสังคมอุดมปัญญาที่ พึ่งตนเอง ส่งเสริม สนับสนุนและธำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรมและความเป็นไทย พัฒนามหาวิทยาลัย ให้เข้มแข็ง มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูง และพึ่งตนเองได้

อีกทั้งความร่วมมือด้านการศึกษาภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียน +3(จีน ญี่ปุ่น และ สาธารณรัฐเกาหลี) ที่มีการส่งเสริมความร่วมมือในระดับอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมโยงระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตในกลุ่ม ประเทศอาเซียน+3 ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมกิจกรรมและโครงการภายใต้เครือข่ายมหาวิทยาลัย อาเซียน การส่งเสริมกิจกรรมอาเซียน +3 การส่งเสริมระบบการถ่ายโอนหน่วยกิต การจัดทำ มาตรฐานวิชาการเพื่อให้เกิดระบบประกันคุณภาพการศึกษา การให้ปฏิญญาระหว่างสถาบันและ หลักสูตรที่มีการสอนระหว่างสองมหาวิทยาลัย (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, มปป., p. 26)

รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 เป็นรายวิชาหนึ่งที่ตอบสนองนโยบายการ พัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเตรียมพร้อมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน +3 โดยมุ่งให้ ผู้เรียนสามารถสื่อสารบทสนทนา แบบง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับการใช้ชีวิตประจำวันได้ สามารถออก

เสียงการพูดภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง ซึ่งรายวิชานี้ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี ตั้งแต่หลักสูตรแรกคือ หลักสูตรปีการศึกษา 2542 ในฐานะเป็นวิชาเอกบังคับ ให้นิสิตลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 2 ภาค การศึกษาที่ 1 ซึ่งนิสิตจะได้เรียนวิชาภาษาเกาหลี 1 และ ภาษาเกาหลี 2 ในชั้นปีที่ 1 ก่อน มีอาจารย์ ผู้สอนเป็นชาวไทย โดยปฏิบัติเรื่อยมาถึงหลักสูตร ปรับปรุงปีการศึกษา 2549 ได้มีการเปลี่ยนแปลงให้นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษา ที่ 2 ซึ่งในภาคการศึกษาที่ 1 2553 โดยนิสิตจะได้เรียนวิชาภาษาเกาหลี 1 เพียงหนึ่งรายวิชา ก่อน มี อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวไทย จนกระทั่งในปีการศึกษา 2553 ได้เปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์ชาว เกาหลี

แต่ในปัจจุบันเนื่องจากการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นถือว่า การฟัง-พูดเป็นทักษะสื่อสารที่สำคัญและใช้กันมาก เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน (ฮาฮีตะ ดินามอ, พูนสุข อุดม และศิริรัตน์ สีนประจักษ์ผล, 2553) หลักสูตรปรับปรุงปีการศึกษา 2554 นิสิตจะต้องเรียนรายวิชานี้ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ปีภาคการศึกษาที่ 1 ไปพร้อมกับการเรียนวิชาภาษา เกาหลี 1 ทางสาขาวิชาภาษาเกาหลีจึงกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้เป็นอาจารย์ชาวเกาหลี เนื่องจากทางสาขาเล็งเห็นว่า การได้เรียนการฟัง-พูด กับอาจารย์ผู้เป็นเจ้าของภาษาตั้งแต่เริ่มต้น จะ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการความสามารถของนิสิตให้เป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น โดย Learning Outcome(LO) ของรายวิชานี้ ได้แก่มีความรู้ ความเข้าใจหลักการและ ทฤษฎีในศาสตร์ที่เรียนและ สามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ สามารถนำความรู้ในศาสตร์ที่เรียนมาประยุกต์ เพื่อแก้ ปัญหา ปรับตัว และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ในชีวิตประจำวันได้ มีมนุษยสัมพันธ์ และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมกลุ่ม รวมไปถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดคือสามารถใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร และ นำเสนอได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ปาร์คฮันฮี (Park, Eun Hee, 2000) ได้กล่าวว่า โดยธรรมเนียมทั่วไปการเรียนการสอนใน โรงเรียนจะเน้นการสอนทางด้านการพูด อ่าน เขียน มากกว่าการฟัง เนื่องจากมีทัศนคติว่า “สถานศึกษาเป็นสถานที่สำหรับเรียนรู้ความเข้าใจและการแสดงความหมายของภาษาทางตัวอักษร (การอ่านและการเขียน) ในการเรียนการสอนนั้น ควรจะต้องให้โอกาสและเวลาแก่ผู้เรียนในการฝึกฝน และที่สำคัญคือไม่ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่เก่งเท่านั้นควรจะให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่ไม่เก่งด้วย ในการ เรียนการสอนการฟังและการพูด จะต้องมีความเชื่อมโยงกันของทั้งสองทักษะทั้งในด้านเนื้อหาและ กิจกรรม ซึ่งจำเป็นที่จะ ต้องอธิบายหลักทฤษฎีและวิธีการอย่างเพียงพอโดยสอดคล้องกับระดับ ความสามารถของผู้เรียนให้สามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริง เพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ ทางด้าน ยูดงย็อบ(유동엽, 1998) ได้วิจารณ์ผู้สอนภาษาเกาหลีว่ายังขาดความรู้เชิงขั้นตอน(know how)ใน การสอนอยู่มาก อีกทั้งแทนที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องราวสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในชีวิตจริง กลับให้ ความสำคัญกับทฤษฎีที่เป็นนามธรรมอยู่มาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ห่างไกลจากความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง อันเป็น

การลดคุณค่าความเป็นมืออาชีพลง ซึ่งการเรียนการสอนเช่นนี้ไม่ได้ช่วยให้ความสามารถทางการฟัง-พูดของผู้เรียนพัฒนาขึ้น แต่จะเป็นการเรียนการสอนเพียงแค่ว่าให้ความสนุกสนานทางการพูดเท่านั้น และถ้าหากสถานการณ์แย่ลงก็จะกลายเป็นการเรียนการสอนที่ไร้ประโยชน์ ดังนั้นผู้สอนจึงควรหันกลับมาเพิ่มพูนทฤษฎีที่เหมาะสมกับการศึกษาโดยแท้จริง

การเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 1 นั้น นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนไม่มีความรู้ด้านภาษาเกาหลีมาก่อน โดยอาจารย์ชาวเกาหลีเป็นผู้สอน ดังที่คิม โซจิน (김소진, 2010) ได้กล่าวไว้ว่า จุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษานั้น ไม่ได้เป็นการเข้าใจเพียงรูป ลักษณะของตัวภาษา แต่ใช้รูปลักษณะของภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถในการสื่อสาร ถ้าหากรู้และเข้าใจเพียงแต่รูปลักษณะแต่ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึกที่แฝงอยู่ใน รูปลักษณะหรือนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง จะกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางภาษาไร้ความหมาย โดยในการเรียนการสอน ภาษาที่ผู้สอนใช้นั้นจะเป็นข้อมูลการป้อนภาษาที่สำคัญสำหรับผู้เรียน การสื่อสารของผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาจะแบ่งปันกับความรู้ความเข้าใจกับผู้เรียนภาษานั้นๆ และยังมีหน้าที่สำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจภาษาโดยผ่านวิธีการดังกล่าว เพื่อที่จะให้หน้าที่ สำคัญนี้ประสบผลสำเร็จ การเรียนการสอนที่ผู้สอนกับผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กันจึงเป็นสิ่งจำเป็น มากกว่าการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้นำและมีผู้เรียนเป็นตาม ด้วยเหตุผลนี้ ในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศเทคนิคการสอนของผู้สอนที่เป็นภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญกว่าใดๆ แต่สำหรับการเรียน การสอนวิชาการฟังภาษาเกาหลีนั้น โดยส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยลักษณะเฉพาะคือใช้วิธีการเพียง แค่ว่าให้ปฏิบัติซ้ำๆ หรือการถามคำถามที่เกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาที่ได้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็น วิธีการที่ไม่ช่วยให้เกิดพัฒนาทางการฟังได้เลย เพื่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการฟังให้เกิด ประสิทธิภาพ จึงควรเริ่มต้นจากการระลึกไว้เสมอว่าการฟัง-พูดเป็นวิธีการที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน (กวาก ชังฮุน곽상훈, 1994, pp. 199-200)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24 การจัดกระบวนการ เรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และ ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้าน ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการ

สอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่มีส่วนรูปในการออกแบบแผนการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จึงต้องการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการที่จะช่วยขับเคลื่อนระบบการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน
- 2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

3. สมมติฐานของการวิจัย

- 3.1 ผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน รายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 ต่างกัน
- 3.2 ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน รายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 ต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยด้านเวลาในการเก็บข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2554 ขอบเขตการเก็บรวบรวมข้อมูลเน้นไปที่ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ เพศและกลุ่มของนิสิต (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 และพฤติกรรมของตนเองขณะเรียนในชั้นเรียน 1 ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านเนื้อหาวิชา
- 2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน
- 3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน
- 4) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี จำนวน 100 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านเนื้อหาวิชา
- 2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน
- 3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน
- 4) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา

234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

4.4 สถานที่ทำการวิจัย : มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

4.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย : 1 ปี

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทราบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1

5.2 นำผลการสำรวจที่ได้ไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1

5.3 เพื่อนำไปสู่การจัดทำตำราที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

6. นิยามคำสำคัญของการวิจัย

6.1 การฟัง หมายถึง การฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยสามารถฟังคำ วลี และประโยคภาษาเกาหลี แล้วสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ฟังได้

6.2 การพูด หมายถึง การใช้ความสามารถทางภาษาพูดคำ วลี และประโยคภาษาเกาหลี โดยการนำประโยคที่เรียนแล้วมาพูดซ้ำ พร้อมแต่งประโยคสั้นๆ โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

6.3 ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งความเชื่อ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดด้วยการพูด การเขียน โดยมีประสบการณ์ที่ได้มาจากการเรียนรู้เป็นพื้นฐานที่มาของการแสดงออกนั้น โดยมีอารมณ์กับความเป็นไปตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นแรงเสริมซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยแบ่งระดับความคิดเห็นของผู้เรียนเป็น 5 ระดับคือ ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด และเกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็นดังกล่าว มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- 6.4 ผู้สอน คือ ผู้อำนวยการความสะอาด ผู้ช่วยเหลือ ผู้ชี้แนะสร้างสถานการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้โต้ตอบ เป็นผู้ให้กำลังใจและชักนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าผู้บอกเนื้อหาวิชา ผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แนะ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด ได้วินิจฉัยตัดสินใจเลือกอย่างชาญฉลาด ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้สอนหมายถึง อาจารย์ชาวเกาหลีผู้สอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1
- 6.5 ผู้เรียน คือ ผู้แสวงหาความรู้ด้วยการลงมือค้นคว้าด้วยตนเองภายใต้การช่วยเหลือของครูผู้สอน ผู้เรียนจึงไม่ใช่ผู้รับความรู้จากผู้สอน แต่เป็นผู้วินิจฉัยผู้ตัดสินใจเลือกและทำอย่างชาญฉลาด ผู้เรียนจึงต้องเป็นผู้ใฝ่รู้ ค้นคว้า ทดลอง พิสูจน์หาความรู้อยู่ตลอดเวลา ผู้เรียนจึงเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน มีส่วนร่วมในบทเรียน ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ผู้เรียน หมายถึง นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1
- 6.6 เนื้อหาวิชา คือ สิ่งที่ผู้สอนนำมาใช้สอนผู้เรียนในรายวิชานั้นๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระของบางวิชามีลักษณะธรรมชาติตายตัว การกำหนดวัตถุประสงค์มีความจำเป็นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเนื้อเรื่องเป็นหลัก บางครั้งอาจกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ก่อนเพื่อเป็นแนวทางให้บรรจุเนื้อหาสาระเข้ามาได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ต้องยึดหลักความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระไว้ก่อน อีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า “วัตถุประสงค์เป็นผู้ชี้นำเนื้อหา” ซึ่งครูหลายๆ คนได้ยึดเอาเนื้อหาเป็นจุดเริ่มต้นของการสอน ด้วยการยึดตำราเรียนเป็นทรัพยากรหลักของการสอน ใช้เป็นแหล่งตั้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา และความต่อเนื่องของการสอน (สุภณิดา ปุสุรินทร์คำ, 2552) ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ เนื้อหาวิชา หมายถึง สิ่งอาจารย์ชาวเกาหลีผู้สอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 นำมาสอนนิสิตชั้นปีที่ 1
- 6.7 วิธีการสอน หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญ

- อันเป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้นๆ (กิตติ รัตนาศรี, 2550) ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ วิธีการสอน หมายถึงระบบหรือรูปแบบที่อาจารย์ชาวเกาหลีผู้สอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 นำมาสอนนิสิตชั้นปีที่ 1
- 6.8 พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการแสดงออกทุกรูปแบบของสิ่งมีชีวิตเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทั้งภายนอกและใน เป็นการแสดงออกที่เห็นได้จากภายนอก โดยรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ นั้นเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกันของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นในการศึกษาวิจัยนี้ พฤติกรรมของผู้สอน หมายถึง กิริยาอาการแสดงออกของอาจารย์ชาวเกาหลีผู้สอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 และพฤติกรรมของผู้เรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 ขณะเรียนในชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 มุ่งศึกษาด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ซึ่งเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554

1) ผู้ที่จะจบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 132 หน่วยกิต โดยรวมหมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งเป็นวิชาเอก 96 หน่วยกิต ประกอบไปด้วย

- วิชาเอกบังคับ	60	หน่วยกิต
234111 ภาษาเกาหลี 1 Korean I		3(3-0-6)
234112 ภาษาเกาหลี 2 Korean II		3(3-0-6)
234121 การฟัง - พูดภาษาเกาหลี 1 Korean Listening – Speaking I		3(3-0-6)
234213 ภาษาเกาหลี 3 Korean III		3(3-0-6)
234214 ภาษาเกาหลี 4 Korean IV		3(3-0-6)
234122 การฟัง – พูดภาษาเกาหลี 2 Korean Listening – Speaking II		3(3-0-6)
234223 การฟัง – พูดภาษาเกาหลี 3 Korean Listening – Speaking III		3(3-0-6)

234231	การอ่านภาษาเกาหลี 1 Korean Reading I	3(3-0-6)
234232	การอ่านภาษาเกาหลี 2 Korean Reading II	3(3-0-6)
234241	การเขียนภาษาเกาหลี Korean Writing	3(3-0-6)
234315	ภาษาเกาหลี 5 Korean V	3(3-0-6)
234316	ภาษาเกาหลี 6 Korean VI	3(3-0-6)
234224	การฟัง – พูดภาษาเกาหลี 4 Korean Listening – Speaking IV	3(3-0-6)
234325	การสื่อสารภาษาเกาหลีเชิงวิชาชีพ 1 Korean Communication for Careers I	3(3-0-6)
234333	การอ่านสารสนเทศเกาหลี Korean Reading for Information Technology	3(3-0-6)
234342	การเขียนเชิงบูรณาการ Integrated Writing	3(3-0-6)
234351	การแปลภาษาเกาหลี 1 Korean Translation I	3(3-0-6)
234326	การสื่อสารภาษาเกาหลีเชิงวิชาชีพ 2 Korean Communication for Careers II	3(3-0-6)
234262	โครงสร้างภาษาเกาหลี Korean Structure	3(3-0-6)
234452	การแปลภาษาเกาหลี 2 Korean Translation II	3(3-0-6)

- วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

2) คำอธิบายรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ฝึกฟังและพูดภาษาเกาหลี โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคพื้นฐานที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

Practice listening and speaking Korean with fundamental daily life vocabulary and language structure

3) แผนการเรียนของนิสิตในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี 2 ภาคการศึกษาของปีการศึกษาที่1 เป็นดังนี้

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาต้น

	หน่วยกิต
234111 ภาษาเกาหลี 1	3(3-0-6)
234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1	3(3-0-6)
22210x ภาษาอังกฤษ (1 หรือ 2)	3(3-0-6)
265109 มนุษยศาสตร์เชิงบูรณาการ	3(3-0-6)
885101 เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน	3(2-2-5)
กลุ่มวิชาเลือก	2
รวม	17

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาปลาย

	หน่วยกิต
234112 ภาษาเกาหลี 2	3(3-0-6)
234122 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 2	3(3-0-6)
22210x ภาษาอังกฤษ (2 หรือ 3)	3(3-0-6)
241101 จิตวิทยาในการดำเนินชีวิตและการปรับตัว	3(3-0-6)
302102 คณิตศาสตร์สำหรับชีวิตประจำวัน	2(2-0-4)
8501xx กลุ่มสร้างเสริมสุขภาพ	1
กลุ่มวิชาเลือก	2
รวม	17

1.2 แผนการสอน

ตารางที่ 2-1 แผนการสอน

ลำดับ ที่	หัวข้อ-รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้สอน
1	- แนะนำรายวิชา, วิธีการเรียนการสอน - ตัวอักษรและภาษาเกาหลี - บทนำ 1	3	- แนะนำรายวิชา และ ตำราเรียน - ตั้งชื่อภาษาเกาหลีให้แก่ผู้เรียน และ ฝึกออกเสียงชื่อของตนเอง - สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในขณะที่เรียน → เข้าห้องเรียนให้ตรงเวลา, ถ้าต้องมาสายหรือขาดเรียน ต้องแจ้งผู้สอนให้ทราบล่วงหน้า, ส่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงเวลา ฯลฯ - ศึกษาตัวอักษรเกาหลี(สระและพยัญชนะ), ศึกษาลักษณะเฉพาะของภาษาเกาหลี	
2	บทนำ 2-3 – อักษรเกาหลี	3	- ศึกษาความแตกต่างของ สระเดี่ยว (ㅏ, ㅑ, ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅜ, ㅠ) และ สระประสม (ㅖ, ㅙ, ㅚ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅣ 등) - ศึกษาความแตกต่างของ เสียงสิทิล (ปกติ) (ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㄷ, ㅌ, ㄴ, ㄹ, ㅍ, ㅑ, ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅣ), เสียงเกร็ง (ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㄷ, ㅌ, ㄴ, ㄹ, ㅍ, ㅑ, ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅣ), เสียงชนิด (พ่นลม) (ㅋ, ㆁ, ㅌ, ㄴ, ㄹ, ㅍ, ㅑ, ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅣ) → CD ฝึกออกเสียง, รูปอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงที่ใช้ในการออกเสียง, ตารางสระ-พยัญชนะ	

3	บทนำ 4-5 – อักษรเกาหลี	3	- ศึกษาการใช้ตัวสะกด(ㄱ, ㄴ, ㄷ, ㄹ, ㅁ, ㅂ, ㅅ) และฝึกออกเสียง - เรียนรู้และทราบถึงคำศัพท์หรือประโยคง่ายๆที่ใช้ในการเรียนการสอน → พยางค์, ดูคำศัพท์ และฝึกอ่าน → พยางค์, ฟังคำศัพท์ และฝึกพูด/เขียน	
4	안녕하세요? สวัสดี	3	- ทักทายบุคคลที่พบกันเป็นครั้งแรก (จับคู่) - ทักทายเพื่อน/พ่อแม่/อาจารย์ - แนะนำตนเอง - แนะนำเพื่อน → พูดแนะนำตนเองให้เพื่อนฟัง (นำเสนอหน้าชั้น)	
5	이것은 뭐예요? สิ่งนี้คืออะไร	3	- ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆในมหาวิทยาลัย - ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน - ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งของที่ตนเองมี (จับคู่) → ดูภาพห่อפק, บ้าน, ห้อง แล้วลองแนะนำ(นำเสนอหน้าชั้น)	
6	어디에 있어요? อยู่ที่ไหน	3	- ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสถานที่ในมหาวิทยาลัย - ดูภาพสิ่งของที่มีอยู่ในห้องแล้วบอกตำแหน่ง ของสิ่งของนั้น - หาหนังสือในหอสมุด	

7	여보세요? ฮัลโหล	3	- ถาม-ตอบ เกี่ยวกับหมายเลขโทรศัพท์ - โทรศัพท์(จับคู่) - ศึกษาคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการโทรศัพท์	
8	ฝึกฝนทบทวนและทดสอบ	3	- ทบทวนเนื้อหาของสัปดาห์ที่ 1-7 - ทดสอบ	
9	สอบกลางภาค	3	สอบกลางภาค	
10	생일이 언제예요? เกิดวันที่เท่าไร	3	- ถาม-ตอบ เกี่ยวกับวันเกิด(จับคู่) - หาของขวัญ - ชื่อของ(แบ่งกลุ่ม) → เล่าถึงสิ่งที่ได้ทำเมื่อวันเกิดปี ที่แล้ว(นำเสนอหน้าชั้น)	
11	4시에 만납시다. พบกันตอน 4โมง	3	- นัดหมาย - ถามเกี่ยวกับกิจวัตรของเพื่อน - เล่าเกี่ยวกับสิ่งที่ทำในวันหยุด สุดสัปดาห์ → นำเสนอประสบการณ์ท่องเที่ยวในประเทศไทยหรือเกาหลี	
12	축제가 재미있었어요. งานเทศกาลสนุกดี	3	- บอกกำหนดการงานเทศกาล - เล่าถึงความรู้สึกที่ได้ไปดูการแสดงในงานเทศกาล - บอกถึงลักษณะเฉพาะของตัวละคร → เล่าเกี่ยวกับเทศกาลหรือคอนเสิร์ตที่ไปชมแล้วคิดว่าสนุก	
13	매운 음식을 좋아해요. ชอบอาหารรสเผ็ด	3	- เล่าเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชอบ - วิธีการสั่งอาหาร(แบ่งกลุ่ม) - บอกรสชาติอาหาร(จับคู่)	

			→ นำเสนอการเปรียบเทียบรสชาติระหว่างอาหารไทยกับอาหารเกาหลี (แบ่งกลุ่มแล้วให้ไปหาข้อมูลจากหนังสือหรือสื่ออินเทอร์เน็ต)	
14	주말에 생일파티에 갈 거예요? จะไปงานวันเกิดในวันสุดสัปดาห์นี้ไหม	3	- เชิญไปงานเลี้ยง - บอกถึงสิ่งที่จะทำในวันสุดสัปดาห์ (จับคู่) - พูดคุยที่บ้านซึ่งเชิญให้เราไป (แบ่งกลุ่ม)	
15	취미가 뭐예요? งานอดิเรกของคุณคืออะไร	3	- บอกเกี่ยวกับงานอดิเรก - แนะนำ, ทำอาหาร → นำเสนอเกี่ยวกับงานอดิเรก ของตน	
16	ฝึกฝนทบทวนและทดสอบ	3	- ทบทวนเนื้อหาของสัปดาห์ที่ 10-15 - ทดสอบ	
17	สอบปลายภาค	3	สอบปลายภาค	

1.3 แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ตารางที่ 2-2 แผนการประเมินผลการเรียนรู้

การประเมิน	งานที่จะใช้ประเมินผลการเรียนรู้	สัปดาห์ที่กำหนด	สัดส่วนของการประเมินผล
1	สอบกลางภาค	9	20%
2	สอบปลายภาค	17	30%
3	กิจกรรม	4-7, 10-15	30%
4	ทดสอบ	13, 16	10%

5	การเข้าเรียน	ทุกสัปดาห์	10%
รวม			100%

1.4 ตำราและเอกสาร

1.4.1 ตำราหลัก

강희대학교 한국어교육연구회. (2010). 외국인을 위한 한국어 초급1. Seoul: 한글파크.

1.4.2 เอกสารและข้อมูลสำคัญ

서울대학교 언어교육원. (2010). 외국인을 위한 한국어발음47-1. Seoul: LanguagePLUS.

민진영. (2011). Talk Talk 초보를 위한 특특한국어. Seoul: 박이정.

1.4.3 เอกสารและข้อมูลแนะนำ

조재희, 오미남. (2010). Korean Listening Skills – 초급. Seoul: 다락원.

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอน

การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ ทักษะกระบวนการ เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และมวลประสบการณ์ของผู้สอนให้แก่ผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันเป็นยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้สอนจึงเปลี่ยนบทบาทจากการสอนมาเป็นการจัดการเรียนรู้ และผู้อำนวยการสะตก(C&I Magazine On Web, ม.ป.ป.)

1) ความหมายของการสอน

การสอน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ การจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ การแนะแนวทางแก่ผู้เรียนเพื่อให้ศึกษาหาความรู้ การสร้างหรือการจัดสถานการณ์เพื่อ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ

ความคิดที่จะนำความรู้ไปใช้ เกิดทักษะหรือความชำนาญที่จะแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ปะทะเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น การสอนจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ของงาน (สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา, 2551)

2) หลักการสอน

หลักการสอน (Teaching / Instructional Principle) คือ ข้อความรู้อย่างๆ ที่ พรรณนา / อธิบาย / ทำนาย ปรากฏการณ์ต่างๆ ทางการสอน ที่ได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ และการยอมรับว่าเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ในการสอนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด หลักการสอนหลายๆ หลักการ อาจนำไปสู่การสร้างเป็นทฤษฎีการสอนได้ (ลวกา, 2554 อ้างอิงจาก ทิศนา ขัมมณี, 2545)

โรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne')(Lu Sheng, สุชิน นิธิโชโย และวรัท พงกษาวิกุล, 2552) ได้นำเอาแนวความคิด 9 ประการ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ หลักการ สอน ทั้ง 9 ประการได้แก่

1. เร่งเร้า กระตุ้น และดึงดูดความสนใจ (Gain Attention) ของผู้เรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับสิ่งเร้า หรือสิ่งที่จะเรียนรู้ได้ดี
2. บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective) ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ความคาดหวัง
3. ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge) หรือการกระตุ้นให้ระลึกถึงความรู้เดิม เป็นการช่วยให้ผู้เรียนดึงข้อมูลเดิมที่อยู่ในหน่วยความจำระยะยาวให้มาอยู่ในหน่วยความจำเพื่อการใช้งาน (working memory) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
4. นำเสนอเนื้อหาใหม่ หรือสิ่งเร้าใหม่ (Present New Information) ผู้สอนควรจัดสิ่งเร้า ให้ผู้เรียนเห็นลักษณะสำคัญของสิ่งเร้านั้นอย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการเลือกรับรู้ของผู้เรียน
5. ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning) หรือการจัดระบบข้อมูลให้มีความหมาย เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น
6. กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response) หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความ

สามารถ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสาระที่เรียน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัว ผู้เรียน

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback) เป็นการให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียน และข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียน

8. การประเมินผลการแสดงออก (Assess Performance) ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้มากน้อยเพียงใด

9. สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer) เป็นการส่งเสริมความคงทนและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการให้โอกาสผู้เรียนได้มีการฝึกฝนอย่างพอเพียง และในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น และสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่สถานการณ์อื่น ๆ ได้

3) วิธีการสอน

วิธีการสอน (Teaching Method) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้น ๆ (กิตติ รัตนราศรี, 2550, หน้า 1-2) โดยพบว่า วิธีการสอนที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน มีจำนวน 17 วิธี โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

- (1) วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย
- (2) วิธีการสอนโดยใช้การสาธิต
- (3) วิธีการสอนโดยใช้การทดลอง
- (4) วิธีการสอนโดยใช้การนิรนัย
- (5) วิธีการสอนโดยใช้การอุปนัย
- (6) วิธีการสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา
- (7) วิธีการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย
- (8) วิธีการสอนโดยใช้การแสดงละคร
- (9) วิธีการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ
- (10) วิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง
- (11) วิธีการสอนโดยใช้เกม
- (12) วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
- (13) วิธีการสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้

- (14) วิธีการสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม
- (15) วิธีการสอนโดยใช้โครงงานหรือโครงการ
- (16) วิธีการสอนแบบ M-I-A-P
- (17) วิธีการสอนโดยใช้สื่อ

4) เทคนิคการสอน

เทคนิคการสอน คือ กลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำใดๆ เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการหรือการกระทำนั้นๆ มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเทคนิคการสอนหรือดำเนินการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น (ลวภา ทองอยู่เรือน, 2547 อ้างอิงจาก ทิศนา ขัมมณี, 2547)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ

1) สมมติฐานเพื่อจัดการสอนภาษาต่างประเทศ

อาภากรณ จินดาประเสริฐ (2535, p. 3) ได้อ้างถึงสมมติฐานของ โอแม็กจิโอ (Omaggio, 1986) 5ข้อ ที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถนำมากำหนดบทเรียน และกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนา ความสามารถทางการใช้ภาษาของผู้เรียน ได้แก่

(1) จะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่า ผู้เรียนจะได้พบ ได้ใช้ภาษาในสถานการณ์เหล่านั้น ตามลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ① ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อที่จะสื่อความหมายของที่ตนเองต้องการให้เร็วที่สุด
- ② ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ต้องสื่อความหมายกันในระหว่างผู้เรียน
- ③ ส่งเสริมให้มีการฝึกการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ในชั้นเรียน

④ ภาษาที่นำมาใช้สอน ไม่ว่าเมื่อไร หรือที่ไหนก็ตาม ควรเป็นภาษาที่ใช้
อยู่จริงตามโอกาส และสถานการณ์นั้นๆ

(2) ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะหน้าที่ต่างๆ (functions) ซึ่งมีแนวโน้มว่า เป็นลักษณะหน้าที่ทางภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการติดต่อกับผู้อื่น ตามลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษานั้น

(3) ควรมีการคำนึงถึงการพัฒนาความถูกต้องในการใช้ภาษาของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้นการสอน (Accuracy)

(4) ควรมีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งทางด้านความรู้ความเข้าใจ และทางทัศนคติของผู้เรียน ควรที่จะให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน และต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึก ได้สื่อความหมายตามที่ตนเองต้องการ ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่รู้สีกกลัวหรือประหม่าจนเกินไป

(5) ต้องมีการส่งเสริมความเข้าใจ ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ในหลายๆวิธี เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างสอดคล้องในสังคมที่ใช้ภาษานั้น

2) รูปแบบของการสอนภาษาต่างประเทศ

จากสมมติฐานเพื่อจัดการสอนภาษาต่างประเทศข้างต้น เราสามารถนำแนวคิดของภุมธ แสงสาย (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึงรูปแบบของการสอนเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้นำไปประยุกต์ ดัดแปลง วิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนของแต่ละคน ดังต่อไปนี้

(1) วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) เป็นวิธีการสอนที่เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ผู้สอนจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่าง ๆ ผู้เรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ และทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้น ๆ ในด้านการสอนคำศัพท์ วิธีการสอนแบบนี้ผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับฟัง

(2) วิธีสอนแบบตรง เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีความเชื่อว่า เมื่อผู้เรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้นบทเรียนส่วนใหญ่จะ

ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เป็นบทสนทนา เปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาเต็มที่ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้พูดโต้ตอบ และสร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อประกอบการสอนที่เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้

(3) วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) เป็นวิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ

(4) วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory) วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ การสอนจึงมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีก่อน แล้วจึงอ่านและเขียนตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของผู้เรียน

(5) วิธีสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ การสอนเปลี่ยนจากยึดครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นยึดผู้เรียนเป็นหลัก ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด โดยผู้สอนจะเตรียมสื่อการเรียนการสอนไว้ให้ การเรียนด้วยตนเองนั้นผู้สอนอาจจะเตรียมเอกสารแนะแนวทางซึ่งผู้สอนจะเฉลยคำตอบไว้ให้ หรือให้ผู้เรียนหาคำตอบได้ด้วยตนเอง

(6) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) แนวการสอนแบบนี้ ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้เรียนฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นเพียงฟังและทำตามผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด และเมื่อเรียนไปได้ระยะหนึ่ง และพร้อมที่จะพูดก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเอง แล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่น ๆ โดย อิงอยู่กับประโยคคำสั่ง

(7) วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหา หาข้อเท็จจริง ฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูด อย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(8) วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่คุณสอนมอบหมายให้ทำ ผู้เรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของผู้เรียนว่าดำเนินการไปอย่างไร ผลงานก้าวหน้าเพียงใด หรือมีอุปสรรคหรือไม่ และประเมินผลงานนั้น ๆ การสอนแบบนี้ผู้เรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ และช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาได้เป็นอย่างดี

(9) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีการสอนแบบนี้มีแนวคิดที่ต่างไปจากแนวคิดอื่น คือแนวการสอนแบบนี้จะยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรม ส่วนผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

(10) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จากข้อเท็จจริงพบว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษามาแล้ว เป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดได้หรือสื่อสารได้ดีนัก ด้วยเหตุนี้ นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอนจึงควรให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ควรสอนให้รู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเราใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่แลกเปลี่ยนกัน และจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสภาพสังคมด้วย

445.7824
ก125ด

305078

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

สุชาติ นิยมานนิตย์, นิภาพร รัตนพฤกษ์, อัมพร ขาดีอัปสร, จันทร์พนิต สุรศิลป์, รัชนิโรจน์ กุลธำรง, กุลยา คัมภีรานนท์, ดวงฤดี กาญจนพันธ์, พัชรี ชินธรรมมิตร และวัลยาพร นาวิการ. (2526) ได้ทำโครงการวิจัยทดลองใช้บทเรียนที่เตรียมขึ้นนั้นสอนทักษะการฟังและการพูดในรูปแบบต่าง ๆ กัน 5 แบบ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาข้อสรุปให้ได้ว่า การจัดการสอนแบบใดจะให้ผลดีมากที่สุด เพื่อจะได้ใช้ผลของการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาการฟังและการพูดต่อไป กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 5 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิเทศศาสตร์และคณะอักษรศาสตร์ ต่อจากนั้นจึงคัดเลือกนิสิตกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละคณะ ๆ ละ 5 กลุ่ม เมื่อได้นิสิตกลุ่มตัวอย่างแล้วได้จัดการสอนให้นิสิตกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะ ๆ ละ 5 แบบ คือ แบบที่ 1 เรียนการฟังด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ชม. ต่อสัปดาห์ และเรียนการพูดโดยใช้บทเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ที่เน้นการฟัง-การพูดอีก 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แบบที่ 2 เรียนการฟัง-พูด โดยใช้บทเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ที่เน้นการฟัง-พูด 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยได้รับเทปบทเรียนการฟังที่มีเนื้อหาเหมือนกับบทเรียนการฟังของสถาบันภาษาไปเรียนด้วยตนเองที่บ้าน แบบที่ 3 เรียนการฟัง-พูด โดยใช้บทเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ที่เน้นการฟัง-พูด 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แบบที่ 4 เรียนการฟังด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการทางภาษา 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในครั้งแรกของภาคการศึกษา แล้วเรียนการพูดโดยใช้บทเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ที่เน้นทักษะการฟัง-การพูด 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ในครั้งหลังของภาค แบบที่ 5 เรียนการพูดโดยใช้บทเรียนแบบทักษะสัมพันธ์ที่เน้นการฟัง-พูด 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในครั้งแรกของภาคการศึกษา และเรียนการฟังด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการทางภาษา 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในครั้งหลังของภาค ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า 1. การจัดการสอนทั้ง 5 แบบมิได้ให้ผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มว่าการสอนแบบที่ 5 จะช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลด้านการฟังมากที่สุด ส่วนในด้านการพูด การสอนแบบที่ 2 และ 3 มีแนวโน้มที่จะให้ผลดีกว่าแบบที่ 5, 4 และ 1 ตามลำดับ 2. คะแนนของผลการสอบความสามารถด้านการพูดกับคะแนนสัมฤทธิ์ด้านการฟังมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามกัน 3. ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันและบุคลิกภาพของผู้เรียนไม่มีผลต่อความสำเร็จทางด้านการเรียนภาษา

พัชร พุ่มลำเจียก (2544) ได้ศึกษาความสามารถทางการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และความสามารถในตนเองของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกการบัญชี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ใน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 35 คน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้
นิยม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม จำนวนร้อยละ
85.7 มีคะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 60
และมีความภาคภูมิใจสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ .01

พงษ์สุตา ภูเจริญ, ดำรงค์ ภูเจริญ และสุวิชา วัฒนบุตร (2549) ได้ทำการวิจัยโครงการ
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะฟัง พูด สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในช่วงชั้นที่ 2
ในเขตพื้นที่บริการการศึกษา โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม ต.บ้านไร่ อ. ศรีสำโรง จ. สุโขทัย เพื่อส่งเสริม
และพัฒนาครูผู้สอน กลุ่มเป้าหมายให้ สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน ในการสอนทักษะฟัง พูดได้
อย่างมีความมั่นใจและพัฒนาการสอนได้ดีขึ้น เพื่อให้ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสอนภาษาต่างประเทศในด้านทักษะการฟัง พูด โดยกลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนภาษา อังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 2 ของ
โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการการศึกษาโรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม ตำบลบ้านไร่ อำเภอสรีสำโรง จังหวัด
สุโขทัย จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักเรียนที่เข้า
ศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม จำนวน 146 คน ซึ่งได้มาโดยใช้
แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ผลการ วิจัยสรุปได้ว่าการพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง พูดแบบเข้ม สำหรับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 ส่งผลให้ครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษมีทัศนคติที่ดีเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤ มีการพัฒนาทักษะฟัง พูด เข้าใจ
ธรรมชาติการสื่อสารและสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ครูให้ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการ
เรียนการสอนทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ลงมือปฏิบัติจัดทำหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความ
เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน โดยยึดหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของการศึกษาขั้น
พื้นฐานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ โดยใช้วิธีการ รูปแบบการสอน การวัด และประเมินผลที่หลากหลาย
ตามสภาพที่แท้จริง จัดการเรียนรู้ทางภาษามุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึก ปฏิบัติ ปลูกฝังทักษะการแสวงหา
ความรู้ สามารถนำความรู้ และประสบการณ์จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมี
ความสุข สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ชุมชนอย่างเหมาะสม

ภฤติยา อริยา (2548) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมในระหว่างเรียน
โดยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ (หลักสูตร 5 ปี)
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน โดยมี
แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ แบบทดสอบความรู้ความสามารถการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน โดยพบว่า การสอนโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์โดยเฉลี่ย
คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน .01 และพฤติกรรมการเรียนโดยการสอนวิธีนี้ มีค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับพฤติกรรมกาฟง-พูด อยู่ในระดับมาก รวมทั้งพฤติกรรมระหว่างเรียนพบว่า ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่น ใฝ่เรียนรู้ ฯลฯ อยู่ในระดับมาก

สิริวรรณ ภิญโญลักษณะ (2549) ได้ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีทัศนในการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ๒ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย วิธีทัศนเรื่องสั้น จำนวน 10 ตอน และ สถานการณ์ จำนวน 26 สถานการณ์ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด และแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับทักษะและเจตคติ ความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด โดยใช้เวลาทดลอง 70 ชั่วโมง ขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย การคัดเลือกเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เน้นการสนทนาและแสดงบทบาทสมมุติ มีการประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที นอกจากนี้ได้มีการสนทนาและสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย นักเรียน ครู และผู้ปกครอง แล้วนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ความสอดคล้องเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับร้อยละ 86.33 และมีการพัฒนาสูงถึงร้อยละ 51 ส่วนการประเมินผลก่อนและหลังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และจากการประเมินตนเองชุดที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงขึ้น ร้อยละ 30.60 และค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจากการประเมินตนเองชุดที่ 2 สูงขึ้น ร้อยละ 28.80

อดิศา เตียว (2550) ได้ทำการวิจัยหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มภาคฤดูร้อน ซึ่งประกอบด้วยการเรียนในชั้นเรียนรวม 60 ชั่วโมง เป็นเวลา 16 วัน และการให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวในด้านต่างๆ โดยกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่1 และ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 18 คน ที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มภาคฤดูร้อนด้วยความสมัครใจ นักศึกษากลุ่มนี้มีผลการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง (C+) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาหลังการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาใช้เวลาในการฝึกฝนทักษะการฟังและพูดเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกชั้นเรียนรวมเฉลี่ยคนละ 18.96 ชั่วโมง สื่อ/กิจกรรมที่นักศึกษาใช้ในการฝึกฝนมีทั้งหมด 19 ประเภท กิจกรรมที่นักศึกษาทุกคนทำ คือ การฟังและร้องเพลง และฝึกออกเสียง มีพัฒนาการด้านความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียน นักศึกษาที่ผ่านการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่ (83.33%) มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังและพูด ในภาคการศึกษาถัดไปในเกณฑ์ดี จำแนกเป็นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนในระดับ A จำนวน 50.00% ระดับ B+ จำนวน 22.22% และระดับ B จำนวน 11.11% นักศึกษาส่วนที่เหลือ (16.66%) มีผลการ

เรียนระดับปานกลาง จำแนกเป็นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนในระดับ C+ จำนวน 11.11% และระดับ C จำนวน 5.55%

อดิศา เบญจรัตน์นันท์และสุชาดา ทิพย์มนตรี (2550) ได้ทำการวิจัยฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต่อหลักสูตรการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ทัศนคติ แรงจูงใจและ ความ มั่นใจของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเข้าร่วมหลักสูตร ชุดคำถาม สัมภาษณ์ความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ทัศนคติ แรงจูงใจ และความมั่นใจของผู้เรียนเกี่ยว กับทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าร่วมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติ แรงจูงใจ และความมั่นใจในการเรียนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเข้าร่วมหลักสูตรดีขึ้น และผู้เรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อหลักสูตรการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มโดยรวมอยู่ในระดับมาก

นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล (2553) ได้ทำการวิจัยทดสอบผลกระทบของการใช้ระเบียบวิธีฟังแล้ว—ว่าตามต่อทักษะการฟังและการพูดของ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนทักษะการ ฟัง และการพูดตามแนวการสอนระเบียบวิธีฟังแล้ว—ว่าตาม กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาการตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 80 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชา 300303 ภาษาอังกฤษ 2 (ทักษะการฟังและการพูด)กับผู้วิจัยในภาคการศึกษาที่ 2/2546 2546 เริ่มจากสัปดาห์แรก ผู้วิจัยทดสอบนักศึกษา ด้วยแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปสำหรับทักษะการฟังและการพูด (Pre-test) ตามด้วยแบบทดสอบการฟังย่อย และในสัปดาห์ที่ 16 นักศึกษาทดสอบแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลสำหรับทักษะการฟังและการพูด (Post-test) รวมทั้งกรอกแบบสำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนทักษะการฟังและการพูดตามแนวการสอนระเบียบวิธีฟังแล้ว—ว่าตาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้กลวิธีการสอนตามแนวทางระเบียบวิธีฟังแล้ว—ว่าตาม มีผลต่อการเรียนทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ในรายวิชา 300303 ภาษาอังกฤษ 2 อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากผลการสอบ Pre-test และ Post-test มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p=0.05$) โดยคะแนนผลการสอบ Post-test มากกว่า คะแนนผลการสอบ Pre-test และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการฟัง และการพูดในรายวิชา 300303 ภาษาอังกฤษ 2 โดยการใช้กลวิธีการสอนตามแนวทางระเบียบวิธีฟังแล้ว—ว่าตาม เนื่องจากค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 แสดงว่านักศึกษาเหล่านี้ชื่นชอบการสอน

ฮาฮีตะ ดีนามอ, พูนสุข อุตม และ ศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล (2553) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตาม

แนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) โดยได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน และยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการฟังกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษกับความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชลลดา เลหาวิริยานนท์, สมฤดี คงพุด และอำภา ชนินทรเทพ (2550) ได้ทำการวิจัยถึงทดลองเพื่อศึกษารูปแบบของการจัดค่ายภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กไทยซึ่งมีโอกาที่จะสื่อสารกับเจ้าของภาษาต่างประเทศน้อยและต้องเรียนในห้องเรียนใหญ่ซึ่งไม่เอื้อให้เด็กมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศ รูปแบบของการจัดค่ายภาษาอังกฤษนี้จะเป็แบบที่ประกอบด้วยการเริ่มสร้างพื้นฐานสำหรับการเรียนในภาคปกติโดยการเริ่มสร้างพื้นฐานในรูปแบบของการเรียนแบบเข้มในภาคฤดูร้อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง คืเป็นนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีครูภาษาอังกฤษผ่านการอบรมวิธีการสอนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษกับคณะผู้วิจัย และจะเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ต้องมีภูมิลำเนาที่ผู้ปกครองหรือครูสามารถรับส่งได้และได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 29 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชจำนวน 7 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ใน 7 อำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลระหว่างการเข้าค่ายภาษาอังกฤษดังนี้ 1. แบบสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ 2. แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ 3. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลระหว่างภาคการศึกษาที่ 1/2549 ประกอบด้วย 1. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน 2. การสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างไม่เป็นทางการ 3. คะแนนการสอบปลายภาคการศึกษาที่ 1/2549 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอนระหว่างเข้าค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนประกอบด้วย 1. แผนการสอน CD-ROM 2. CD-ROM ชุด abc ของเล่นพลาสติกใช้ในการสอนกิจกรรม Toybox เช่น สัตว์ต่างๆ ผัก-ผลไม้ รถมอเตอร์ไซด์ ตุ๊กตา 3. VDO นิทาน เรื่องสั้นภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก 4. CD-ROM สอนภาษาอังกฤษ 12 วัน ผลการศึกษาพบว่า

หลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางการเรียนในเชิงบวก และมีความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการเข้าค่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01 ผลของการติดตามผลการเรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษาแสดงให้เห็นว่า 1) คะแนนการฟังหลังการเข้าค่ายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนการฟังปลายภาคและคะแนนรวม วิชาภาษาอังกฤษปลายภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) คะแนนการพูดหลังการเข้าค่าย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนการพูดปลายภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) คะแนนการพูดหลังการเข้าค่ายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคะแนนรวมปลายภาคอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01

พิมพา อัมเฟิลบี (2552) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูด เพราะครู เริ่มต้นการสอนโดยเน้นการอ่านและการเขียน แต่โดยธรรมชาติของการเรียนภาษาอังกฤษต้องเริ่มต้น ที่การฟังและการพูดก่อน นักเรียนจึงมีปัญหาในด้านการฟัง นักเรียนฟังผู้สอนออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ และแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังไม่ได้ส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านการพูด นักเรียนไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบได้ จึงทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ ชอบภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่งผลให้การพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากปัญหาดังกล่าว จึงใช้ กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังและ การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง โรงเรียนชุมชนนาคาไฮวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ใช้ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ภาคเรียนที่1ปีการศึกษา 2552 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2552 แต่ไม่ได้แสดงถึง ผลการวิจัยให้ทราบ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

คิมจ็องซุก และ ว็อนจินซุก (Kim, Jeong Suk & Won, Jin Suk, 1993) ได้วิจัยเพื่อกำหนด มาตรฐานการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาเกาหลี โดยกล่าวว่า องค์ประกอบทาง ความสามารถในการเรียนภาษานั้นมี 3 ประการคือ ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่าง ต่อเนื่อง (discourse competence) ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics Competence) และได้ข้อสรุปประกอบทั้ง 3 ประการนี้ เป็นเกณฑ์ในการประเมิน ซึ่งในขั้นระดับ เริ่มต้นความสามารถด้านไวยากรณ์และโครงสร้างเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เมื่อถึงระดับกลางความสามารถ

ทางการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง จะสำคัญมากขึ้น ตามด้วยความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ ไปจนถึงระดับขั้นสูง ในระดับเบื้องต้น ให้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อมกัน เพื่อที่จะให้ภาษาเขียนและภาษาพูดสอดคล้องกันและสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ควรเน้นการพูด การฟัง ร่วมกับความสามารถในไวยากรณ์และโครงสร้าง เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นควรให้การศึกษาและพัฒนาความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างต่อเนื่อง ที่ผู้พูดสามารถลำดับความคิดของตนเองอย่างเป็นตรรกะ รวมถึงความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ ที่ผู้พูดสามารถเลือกใช้รูปแบบทางภาษา หรือคำสุภาพได้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์

กวากซังฮุน (곽상훈, 1994) ได้ใช้ Task-based instruction ในการศึกษาวิธีการสอนภาษาเกาหลีในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยได้นำทักษะการฟัง-พูดมาร่วมใช้ในการเรียนการสอน เนื่องจากว่าการเรียนการสอนโดยส่วนใหญ่จะวิธีให้ฟังแต่เนื้อหาเท่านั้น หลังจากการศึกษาแล้วได้ข้อสรุปดังนี้คือ 1. จะต้องคำนึงถึงสิ่งกระตุ้นการฟังของผู้เรียน โดยจะต้องกำหนดให้ผู้เรียนมีเป้าหมายหรือจุดประสงค์ในการฟัง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ Task เพื่อให้ผู้เรียนได้กระตือรือร้น และได้มีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน 2. สถานการณ์ที่ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการฟัง ควรจะต้องเป็นสิ่งที่เสมือนว่าเป็นเหตุการณ์จริง 3. จะต้องสร้างให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน จึงควรหาเนื้อหาที่ไม่ได้มีเพียงการอธิบายเท่านั้น 4. เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผล เนื้อหาที่ใช้สอนจะต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน 5. ในการพัฒนาตำราที่ใช้สอน จะต้องนำทักษะการฟัง-พูดมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้การสื่อสารที่เกิดขึ้นเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คังฮวาซ็อง (Kang, Hwa Sung, 1994) ได้ทำการค้นคว้าหาวิธีการที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร โดยการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ปัญหาจากการนำเสนอข้อมูล การสอน และปัญหาจากการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ จากนั้นได้ลองใช้ตัวอย่างวิธีการสอนจริงกับชั้นเรียนมัธยมศึกษาในส่วนของการพูดที่เป็นพื้นฐานของการสื่อสาร โดยตัวอย่างวิธีการสอนนี้ มุ่งเน้นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความต้องการเรียนรู้ และก็ได้ลองใช้ Topic English เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเหมือนว่าอยู่ในสถานการณ์จริงมากที่สุด รวมถึงการใช้สำนวนการพูดที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการด้วย ตัวอย่างวิธีการสอนที่ใช้ประกอบด้วย CCD Audio-visual Method (การสอนใช้เทคโนโลยีทางสื่อโสตทัศน์ CCD), Total Physical Response Method (การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง), Notional-functional Approach (การสอนที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร), Role-Playing (กิจกรรมบทบาทสมมติ), Cued Dialogue (บทสนทนาแบบมีตัวชี้แนะ) และการเล่นเกม

เขวย็องส็อก (Choi, Young Seok, 2000) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการทางด้านการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนคัมกุกจำนวน 24 คน โดยใช้แผนการสอนแบบพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ซึ่งได้ทำการสำรวจสภาพความเป็นจริง พบว่านักเรียนยังขาดความสามารถ

ในการเลือกเนื้อหาในการ ฟุด รวมถึงการถ่ายทอดที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝนในเรื่องของ การยืนยันข้อมูลและขั้นตอนในการสร้างความเข้าใจ และยังถึงปัญหาของความไม่สนุกสนานและ ความรู้สึกเป็นภาระของการเรียน หลังจากการใช้แผนการสอนแบบพหุปัญญาแล้ว ก็ได้ทำการเปรียบเทียบผลการสำรวจก่อนและหลังใช้แผนการสอนใน 5 ประเด็นคือ การคิดและเลือกหัวข้อ การเรียบเรียงเนื้อหาของการฟัง-พูดให้เป็นระบบ ความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์และประโยค ความเร็วและ ระดับความดังของการออกเสียงในการพูด ท่าทางและการคำนึงถึงคู่สนทนาในการฟัง-พูด โดยในการ ทาค่า t พบว่าเกิดความแตกต่างในทางสถิติเกือบทุกประเด็น ยกเว้นในเรื่องของความเหมาะสมของการ เลือกใช้ประโยค และความดังของเสียง นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 3 ประการคือ 1. จะต้อง สามารถปรับสภาพให้เข้าปัญหาการกำหนดวัตถุประสงค์ที่มีข้อจำกัดของรายวิชาทางด้านภาษาและ ในประเด็นของการเรียนการสอนต้องพิจารณาเป็นอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องของการพัฒนาทางร่างกาย และการเอาใจใส่ในการทำกิจกรรม 2. เด็กแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาวิจัยต่อไปในเรื่องของการวางแผนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย และลักษณะพิเศษของกลุ่มเด็ก เพื่อสร้างกฎเกณฑ์โดยรวมให้เป็นมาตรฐาน 3. เด็กจะเลือกทำกิจกรรมที่ง่ายและสนุกเท่านั้น จึงต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในเรื่องของสิทธิในการเลือกวิธีการเรียนรู้

ชนมย็องฮี (Son, Myung Hee, 2002) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านการฟัง-พูด โดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยได้พิจารณาความหมายของการศึกษาการฟัง-พูดโดยผ่านหลักสูตรการสอบภาษาเกาหลีในแผนพัฒนาฉบับที่ 7 และได้วิเคราะห์หลักการและนิยามของทฤษฎีสร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนเอง (*Constructivism*) โดยมีทฤษฎีการศึกษาภาษาเกาหลีโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นพื้นฐาน อีกทั้งได้ลองสร้างวิธีการสำหรับประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจริงโดยผ่านความสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ในด้านทักษะกับการศึกษาการฟัง-พูด ผลสรุปว่าการฟัง-พูดนั้น เป็นกระบวนการที่ใช้ภาษาเสียงเหมือนกัน โดยขณะเดียวกันในกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ใช้เสียงนั้นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน การสอนฟัง-พูดไปพร้อมๆกันจะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาได้ ดังนั้นการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น จึงควรเลิกยึดติดอยู่กับวิธีการสอนดั้งเดิม มาพิจารณาความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคน และให้ความสำคัญกับความจำเป็น ความสนุกสนาน ความสามารถของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งพัฒนาความสามารถของทักษะทางภาษาโดยผ่านการใช้ทักษะทางภาษาร่วมกันจริงในสถานการณ์ที่น่าสนใจและมีความหมาย แต่กระนั้นแม้ว่าจะมีหลักการหรือวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้วยังมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่มากมาย เช่น นอกเหนือจากชั่วโมงสอนแล้ว ผู้สอนยังมีหน้าที่อื่นอีกมากมายจึงไม่มีเวลาให้การฝึกฝนผู้เรียนแต่ละคนได้ไม่มาก อีกทั้งงบประมาณในการที่จะสร้างสื่อการสอนที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานยังไม่เพียงพอ โดยส่วนใหญ่ผู้สอนจึงใช้เพียงแค่อำนาจหนังสือเป็นสื่อการสอนเท่านั้น

ฮันซึงฮี (Han, Seung Hoe, 2005) ได้ศึกษาผลลัพธ์ทางความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการใช้โปรแกรมมัลติมีเดียของผู้เรียนที่ด้อยความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยเป็นนักเรียนหญิง 3 คนที่มีไอคิวสูงกว่า 90 และมีคะแนนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยต่ำกว่า 40 คะแนน จากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งจำนวน 337 คน ซึ่งทำการทดลองใช้โปรแกรมมัลติมีเดีย 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที ผลปรากฏว่า ความสามารถในการฟัง-พูดได้เพิ่มมากขึ้น โดยนักเรียนคนที่ 1 มีคะแนนการฟัง และการพูดเพิ่มขึ้นอย่างละ 15 คะแนน นักเรียนคนที่ 2 มีคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น 5 คะแนน การพูดเพิ่มขึ้น 10 คะแนน ส่วนนักเรียนคนที่ 3 มีคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น 10 คะแนน การพูดเพิ่มขึ้น 20 คะแนน โดยสามารถเข้าใจคำทักทายแบบง่ายๆ ได้ แต่ยังไม่ค่อยเข้าใจในบทสนทนาที่ยาวขึ้นมากนัก สามารถแนะนำตนเอง สอบถามสภาพอากาศ ที่เป็นคำพูดง่ายๆ ได้ แต่การวิจัยนี้เป็นเพียงตัวอย่าง ผลที่ได้จึงยังไม่สามารถใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานได้ เขายังได้กล่าวเสริมว่า ควรมีการศึกษาการใช้โปรแกรมมัลติมีเดียในด้านการอ่าน และการเขียนด้วย อีกทั้งควรมีการศึกษาผลที่ได้จากการใช้เพลง หรือ เกมภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมมัลติมีเดียด้วย

คังอินซ็อน (Kang, In Sun, 2005) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติจำนวน 32 คน ที่ศึกษาอยู่ ณ KAIST เกี่ยวกับความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาเกาหลี ที่จำเป็นกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยได้ตั้งข้อคำถามไว้ 3 ประการคือ 1. นักศึกษาควรเตรียมตัวอย่างไรเพื่อ พิชิตปัญหาของการเรียนภาษาเกาหลี 2. กิจกรรมใดของการฟัง-พูด ที่นักศึกษาต้องประสบมากที่สุด ระหว่างการเรียนที่ผู้สอนเป็นชาวเกาหลี 3. คำแนะนำอะไรที่นักศึกษาคควรพิจารณาเพื่อแจ้งแก่ผู้สอน ชาวเกาหลี ผลที่ได้คือสิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำระหว่างเรียนก็คือการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและการทำงานกลุ่มย่อย โดยจะไม่ค่อยได้นำเสนองานหน้าชั้น การอภิปราย การโต้เถียง และการถูกสัมภาษณ์โดย ชาวเกาหลี และนักศึกษายังประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการจดบันทึก คำถามในชั้นเรียน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน นักศึกษายังได้เสนอสิ่งที่ตนเองต้องการคือ ต้องการความช่วยเหลือให้สามารถเข้าใจ เนื้อหาทางวิชาการที่ได้เกิดจากการฟัง ความช่วยเหลือให้สามารถเข้าใจคำบรรยาย และการจดบันทึก รวมถึงต้องการให้ช่วยเรื่องด้านการออกเสียงด้วย

คิมซ็อนอา (Kim, Sun Ah, 2005) ได้คิดรูปแบบจำลองการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเน้นแนวทางการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) จากนั้นได้ลองใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อหาแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางการสื่อสารของผู้เรียน โดยผ่านชั้นเรียนทดลอง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้อง ให้ภาคเรียนที่ 1 (8 สัปดาห์) เป็นช่วงเวลาควบคุม ภาคเรียนที่ 2 (8 สัปดาห์) เป็นช่วงเวลาทดลองโดยจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้แบบจำลองการเรียนการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน และเปรียบเทียบผลการทดลองที่ได้จากทั้ง 2 ช่วงเวลา พบว่า 1. ช่วงเวลาทดลองที่ใช้แบบจำลองการเรียนการสอนที่

ยึดภาระงานเป็นฐานนั้น ความสามารถในการฟังของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และผู้เรียนแสดง ความตั้งใจในการฟังเนื้อหาในการเรียนมากกว่าช่วงเวลาควบคุม 2. การพัฒนาความสามารถในการฟัง ของผู้เรียน ทั้ง 2 ช่วงเวลานั้น เป็นไปในทางที่ดี แต่เมื่อดูจากค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วพบว่าช่วงเวลา ทดลอง การพัฒนามีมากกว่าช่วงเวลาควบคุม 3. ช่วงเวลาทดลองทำให้เกิดความน่าสนใจ ความ เชื่อมมั่น และความเป็นผู้นำขึ้นด้วย

ปาร์คชางกยูน (Park, Chang Gyoon, 2007) ได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบของความสามารถในการเข้าใจ ในบริบทในการสอนการฟัง-พูด โดยกล่าวถึงนิยามและลักษณะเฉพาะของบริบทที่ใช้สอนและและ ความเข้าใจในบริบท หลังจากนั้นก็ได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบของความสามารถในการเข้าใจในบริบท และอภิปราย ผลจากการวิเคราะห์ ซึ่งได้ทำการสำรวจจากการเรียนการสอนวิชาฟัง-พูดของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ห้อง จากโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ผลปรากฏว่า 1. เป็นความ เข้าใจในบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้ร่วมกิจกรรม 2. เป็นความเข้าใจในบริบทที่เกี่ยวข้องกับข้อความ 3. เป็นความเข้าใจในบริบทของเนื้อหาในข้อความ 4. เป็นความเข้าใจในบริบทของการใช้ภาษา 5 .เป็น ความเข้าใจในบริบทของสถานการณ์

ปาร์คซ็องกย็อง และ ซงฮยอกกึน (Park, Sung Kyung & Song, Hyang Keun, 2008) ซึ่ง ทำการวิจัยเรื่องของผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนในการฟัง-พูดภาษาเกาหลีในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ ได้กล่าวว่า โดยทั่วไป การวัดผลสัมฤทธิ์นั้นจะสอดคล้องกับหลักสูตรหรือประมวลรายวิชา ซึ่งใน ปัจจุบันการพูดไม่ได้ถูกรวม อยู่ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาเกาหลี จึงทำให้การพัฒนาระบบการ ประเมินผลยังไม่เป็นระบบ ระเบียบ มีการกำหนดขอบเขตของการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้ 1. ประเมินด้านความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎเกณฑ์การออกเสียงและระบบบรรทัดศาสตร์ 2. ประเมินด้านความ เข้าใจที่ถูกต้องในการเลือกใช้คำ ศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับเกณฑ์ 3. ประเมินด้านความสามารถใน การสร้างข้อความสนทนาที่เหมาะสม สมกับไวยากรณ์และคำศัพท์ 4. ประเมินด้านความสามารถในการ เข้าใจสถานการณ์ และโต้ตอบได้ อย่างเหมาะสม 5. ประเมินด้านความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของ วัฒนธรรมเกาหลีและสามารถโต้ตอบ กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม 6. ประเมินด้านความรวดเร็ว ในการสนทนาโต้ตอบและความเหมาะสมของวิธีการ อีกทั้งความเหมาะสมและความเป็นธรรมชาติ ของเนื้อหาที่ใช้สนทนาโต้ตอบ และยังได้ เสนอวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง คือ 1. หาคำตอบ ที่เหมาะสมกับคำถาม 2. เลือกประโยค ที่มีความหมายเหมือนกัน 3. ฟังแล้วเติมประโยคให้สมบูรณ์ 4. ฟังแล้วถ่ายทอดใจความสำคัญ 5. ฟัง แล้วแก้ไขประโยคให้ถูกต้อง รวมถึงเสนอวิธีการประเมินผล สัมฤทธิ์ด้านการพูดคือ 1. การตอบให้ เหมาะสมกับคำถาม 2. Phone Pass Test 3. พูดถ่ายทอด เรื่องราวด้วยการใช้คำพูดอื่น 4. สร้างเรื่อง ราวจากภาพที่ให้มี 5. การสัมภาษณ์

เชวี่ซู (Choi, Wi Su, 2008) ได้ศึกษาวิจัยการสอนฟัง-พูดที่เน้นการใช้ Task-based (การ จัดการเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรม) โดยวิเคราะห์ตำราสอนการฟัง-พูด 3 เล่มว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

และสำรวจความพึงพอใจต่อนิทรรศการในตำราต่างๆ ซึ่งพบว่า 1. ผู้เรียนพึงพอใจกับตำราที่นำเสนอทั้งการฟัง-อ่านไปพร้อมๆกัน โดยเนื้อหาที่นำเสนอจะช่วยให้เข้าใจเรื่องราวและส่งเสริมสมรรถภาพการฟัง รวมถึงจะช่วยให้การออกเสียงผ่านการอ่าน 2. ควรมีการจัดระเบียบคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและอธิบายไวยากรณ์ ทั้งภาษาเกาหลีและภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวได้มากขึ้น 3. ความซ้ำซากน่าเบื่อของกิจกรรมและการฝึกฝน ซึ่งจำเจและไม่เป็นไปในทางเดียวกัน โดยผู้เรียนแสดงความเห็นว่าการที่ได้สนทนากับเพื่อน จะช่วยเพิ่มความสามารถในการฟังของตนเองได้ดีที่สุด ผู้วิจัยยังได้กล่าวเสริมว่า การจัดกิจกรรมไม่ควรกระทำด้วยรูปแบบ classroom activity type เพียงอย่างเดียว ควรให้มีการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือ เป็นกลุ่มเล็กๆ แม้แต่ร่วมทำกิจกรรมด้วยกันทั้งชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสัมผัสกับสถานการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นจริงในชั้นเรียนได้

เชวจีฮย (Choi, Ji Hye, 2009) ได้ศึกษาวิจัยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนการสอนวิชาการฟังภาษาเกาหลีจากสถาบันสอนภาษาหลายแห่งในบริเวณใกล้เคียง โดยกล่าวว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาเกาหลีคือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารสิ่งที่ตนเองต้องการพูดโดยใช้ภาษาเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่ว และรับข่าวสารหรือข้อมูลภาษาเกาหลีได้อย่างเข้าใจ และทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานอันดับแรกที่ต้องฝึกฝนในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งภาพยนตร์เป็นสื่อการสอนที่ให้ข้อมูลหลากหลายและตามสถานการณ์ที่เหมือนจริง จึงช่วยสร้างประสิทธิภาพในการฟังเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และช่วยฝึกฝนการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อีกทางหนึ่งด้วย หลักเกณฑ์ในการเลือกภาพยนตร์นั้นประกอบด้วย 1. เป็นภาพยนตร์ที่ดึงดูดความสนใจผู้เรียน 2. เนื้อหาทางด้านภาษามีความเหมาะสม 3. การออกเสียงของตัวละครในเรื่องจะต้องชัดเจน 4. สอดแทรกความรู้ทางวัฒนธรรมเกาหลีอยู่ด้วย 5. จะต้องเป็นการพูดโดยใช้ภาษากลาง(ไม่ใช่ภาษาถิ่น) 6. นอกจากภาษาทางการแล้ว มีภาษาที่ไม่เป็นทางการรวมอยู่ด้วย 7. ถ้าระดับความสามารถของผู้เรียนไม่สูง สามารถเลือกภาพยนตร์ที่มีคำแปลภาษาของผู้เรียนหรือภาพยนตร์สยองขวัญได้ 8. หลีกเลี่ยงภาพยนตร์ที่มีการบรรยายมาก วิธีการประเมินผลการเรียนนั้น ให้กำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนให้เหมาะสมในแต่ละครั้ง จากผลการวิจัยพบปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการใช้สื่อภาพยนตร์ ในสถานที่บางแห่งไม่สามารถดูภาพยนตร์ได้ จึงแปลงให้เป็นไฟล์เอ็มพี 3 ซึ่งจะได้ประสิทธิผลน้อยกว่าการได้ฟังเสียงและเห็นภาพไปพร้อมๆกัน ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ผู้สอนยังไม่มี ความคุ้นเคยกับการใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการฉายภาพยนตร์ จึงจะจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) และวิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นการวิจัยโดยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อต้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนวิชา การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 สภาพและปัญหาการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนในรายวิชา วิชาการฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 เพื่อนำไปสู่การจัดทำตำราที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการวิจัย มีดังนี้

- 1.1 ศึกษาค้นคว้า จากเอกสารโดยศึกษาจากหนังสือ บทความ แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1
- 1.2 ศึกษาขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม
- 1.3 ศึกษาวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม เป็นการ

รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เป็นกรณีศึกษาของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1

2. การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน
- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา รวมทั้งหมด 100 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเพื่อสอบถามความคิดเห็นของของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านเนื้อหาวิชา
- 2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน
- 3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน
- 4) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

โดยแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิตแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 มีจำนวน 56 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แต่ละข้อให้เลือกตอบ 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 แบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 นอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้ในตอนที่ 2

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดทั้งที่สร้างเอง นำมาจากผู้อื่น และปรับปรุงมาจากผู้อื่น โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยดังนี้

- 4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale)
- 4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 4.1-4.2 มาสร้างแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความสอบถามความคิดเห็นของของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ใน 4 ด้าน
- 4.4 นำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และภาษาที่ใช้ (Wording) โดยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1) อาจารย์ ดร. สุเมธ งามนก อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2) อาจารย์ ดร. ดวงพร ธรรมะ อาจารย์ประจำภาควิชา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3) อาจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4.5 ปรับปรุงแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตเอกภาษาเกาหลีที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด แล้วนำแบบประเมินที่ทดลองใช้ มาตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) โดยใช้เกณฑ์โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามที่จุม (Jum, 1978) ได้เสนอแนะเป็นเกณฑ์การยอมรับไว้ดังนี้

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.7 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research)

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.8 สำหรับงานวิจัยพื้นฐาน (Basic research)

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.9 สำหรับการตัดสินใจ (Important research)

จึงจะสรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสูง

ตารางที่ 3-1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ข้อคำถาม	Cronbach's alpha
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1	
ด้านเนื้อหาวิชา	0.709
ด้านวิธีการสอนของผู้สอน	0.908
ด้านพฤติกรรมของผู้สอน	0.884
ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน	0.857

N of cases = 50

เมื่อทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามทั้งหมดรวมกัน

จะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.948

ซึ่งสรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสูง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 5.1 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกันยายน พ.ศ. 2554 และรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ผู้เรียนจะใช้เวลาตอบแบบสอบถามไม่เกิน 20 นาที
- 5.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม มาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ พบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทั้ง 100 ฉบับ สามารถนำไปใช้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
- 5.3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากตารางลงคะแนนไปประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรายรูปแบบและรายข้อ เพื่อทราบการกระจายเป็นรายข้อ ดังต่อไปนี้

- 6.1 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบให้คะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical-Package for the Social Sciences)
- 6.2 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตาราง
- 6.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าเฉลี่ยเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ของ สุรียพร สอนง่าย (2552) ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นในระดับมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านคำพฤติกรรมของผู้เรียน จำแนกตามเพศและตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

6.4 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่างๆ

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านเนื้อหาวิชา โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- 3) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านวิธีการสอนของผู้สอน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- 4) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านพฤติกรรมของผู้สอน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- 5) วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านพฤติกรรมของผู้เรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- 6) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านคำพฤติกรรมของผู้เรียน โดยจำแนกตามเพศและจำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม t-test (t)

7.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ร้อยละ(Percentage) ใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

P แทน ค่าร้อยละ

f แทน จำนวนข้อมูลที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n - 1}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

- 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Σx^2	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma x)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

4) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t-test ; t)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
df	แทน	ค่าองศาอิสระ

5) ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha – Coefficient : α)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
k	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยได้ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุม เท่ากับ 0.948 เมื่อแบ่งเป็นรายด้าน ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุม สามารถแบ่งได้ ดังนี้

- 1) ด้านเนื้อหา ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุมในภาพรวมเท่ากับ 0.709
- 2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุมในภาพรวมเท่ากับ 0.908
- 3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุมในภาพรวมเท่ากับ 0.884
- 4) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ค่าความเชื่อมั่นของลักษณะการควบคุมในภาพรวมเท่ากับ 0.857

สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว
df	แทน	ค่าองศาอิสระ
p	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยการหาค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางพร้อมคำอธิบาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านคำพฤติกรรมของผู้เรียน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางพร้อมคำอธิบาย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้การนำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ตารางที่ 4 – 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	14	14.00
หญิง	86	86.00
รวม	100	100.00
2. กลุ่ม		
ภาคปกติ	54	54.00
ภาคพิเศษ	46	46.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 4 - 1 พบว่า นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามเพศ เป็นหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 เป็นชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

จำแนกตามกลุ่ม พบว่านิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 เป็นนิสิตภาคปกติ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 ภาคพิเศษ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ตารางที่ 4 - 2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านเนื้อหา (N = 100)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย ลำดับที่ ระดับ	
1. เนื้อหาวิชาครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา	4.39	.567	มาก	5
2. เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนน่าสนใจ เนื้อหาวิชาทันสมัยชวนให้ติดตาม	4.43	.607	มาก	2
3. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาแต่ละบทควมมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน	4.24	.740	มาก	6
4. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.22	.660	มาก	7
5. ปริมาณเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระยะเวลาเรียน 1 ภาคการศึกษา	4.15	.770	มาก	8
6. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความเป็นจริง	4.41	.753	มาก	4
7. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	4.53	.688	มากที่สุด	1
8. แบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.41	.637	มาก	3

ตารางที่ 4 - 2 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล	ลำดับที่
			ความหมาย ระดับ	
9. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาเกาหลี 1	3.79	.782	มาก	9
10. เนื้อหาวิชาเน้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด	3.31	.884	ปานกลาง	10
รวม	4.19	.403	มาก	-

จากตารางที่ 4 - 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 7 ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ ($\bar{X} = 4.53$)

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก 8 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 2 เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนน่าสนใจ เนื้อหาวิชาทันสมัยชวนให้ติดตาม ($\bar{X} = 4.43$), ประเด็นข้อที่ 8 แบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา ($\bar{X} = 4.41$), ประเด็นข้อที่ 6 เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความเป็นจริง ($\bar{X} = 4.41$), ประเด็นข้อที่ 1 เนื้อหาวิชาครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา ($\bar{X} = 4.39$), ประเด็นข้อที่ 3 การจัดลำดับเนื้อหาวิชาแต่ละบทมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน ($\bar{X} = 4.24$), ประเด็นข้อที่ 4 เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.22$), ประเด็นข้อที่ 5 ปริมาณเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระยะเวลาเรียน 1 ภาคการศึกษา ($\bar{X} = 4.15$) และประเด็นข้อที่ 9 เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาเกาหลี 1 ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

และอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 10 เนื้อหาวิชาเน้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 4 – 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษา
เกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้าน
วิธีการสอนของผู้สอน (N = 100)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับที่
11. ผู้สอนมีกระบวนการนำเข้าสู่บทเรียน	4.29	.756	มาก	14
12. ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง	4.44	.641	มาก	9
13. ผู้สอนสอนได้ครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา	4.42	.669	มาก	10
14. ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย	4.51	.628	มากที่สุด	3
15. ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.58	.554	มากที่สุด	1
16. เอกสารประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.50	.560	มาก	4
17. สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความหลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.32	.634	มาก	12
18. สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ	4.25	.702	มาก	17
19. สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความถูกต้อง	4.45	.609	มาก	8
20. สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.24	.726	มาก	18
21. มีการทำแบบฝึกหัดและฝึกฝนเพื่อทบทวนบทเรียน อย่างสม่ำเสมอ	4.26	.691	มาก	16
22. ผู้สอนมอบหมายงานที่สอดคล้องกับเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.27	.750	มาก	15
23. ผู้สอนสอดแทรกการใช้สื่อการสอนได้เหมาะสม	4.41	.653	มาก	11
24. ผู้สอนจัดกาเรียนการสอนให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย	4.48	.674	มาก	6
25. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย สนุกและน่าสนใจ	4.48	.703	มาก	7
26. ผู้สอนสรุปเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง	4.09	.818	มาก	22
27. ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า	3.81	.787	มาก	23
28. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.14	.636	มาก	21

ตารางที่ 4 - 3 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล	
			ความหมาย	ลำดับที่ระดับ
29. ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลายหลายวิธี	4.19	.662	มาก	19
30. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะตลอดภาคการศึกษา	4.18	.770	มาก	20
31. การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม	4.51	.674	มากที่สุด	2
32. ผู้สอนได้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี	4.32	.737	มาก	13
33. ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.49	.628	มาก	5
รวม	4.33	.420	มาก	-

จากตารางที่ 4 - 3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านวิธีการสอนของผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 15 ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.58$), ประเด็นข้อที่ 31 การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม ($\bar{X} = 4.51$) และประเด็นข้อที่ 14 ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย ($\bar{X} = 4.51$) ตามลำดับ

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก 20 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 16 เอกสารประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.50$), ประเด็นข้อที่ 33 ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.49$), ประเด็นข้อที่ 24 ผู้สอนจัดกาเรียนการสอนให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ($\bar{X} = 4.48$), ประเด็นข้อที่ 25 ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย สนุกและน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.48$), ประเด็นข้อที่ 19 สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความถูกต้อง ($\bar{X} = 4.45$), ประเด็นข้อที่ 12 ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.44$), ประเด็นข้อที่ 13 ผู้สอนสอนได้ครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา ($\bar{X} = 4.42$), ประเด็นข้อที่ 23 ผู้สอนสอดแทรกการใช้สื่อการสอนได้เหมาะสม ($\bar{X} = 4.41$), ประเด็นข้อที่ 17 สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความหลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.32$), ประเด็นข้อที่ 32 ผู้สอนได้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี ($\bar{X} = 4.32$), ประเด็นข้อที่ 11 ผู้สอนมีกระบวนการนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{X} = 4.29$), ประเด็นข้อที่ 22 ผู้สอนมอบหมายงานที่สอดคล้องกับเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.27$), ประเด็นข้อที่ 21 มีการทำแบบฝึกหัด

และฝึกฝนเพื่อทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}$ = 4.26), ประเด็นข้อที่ 18 สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ ($\bar{X}$ = 4.25), ประเด็นข้อที่ 20 สื่อการสอน/เอกสารประกอบการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X}$ = 4.24), ประเด็นข้อที่ 29 ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลายหลายวิธี ($\bar{X}$ = 4.19), ประเด็นข้อที่ 30 ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะตลอดภาคการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.18), ประเด็นข้อที่ 28 การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.14), ประเด็นข้อที่ 26 ผู้สอนสรุปเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง ($\bar{X}$ = 4.09) และประเด็นข้อที่ 27 ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า ($\bar{X}$ = 3.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศีกษา รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้สอน (N = 100)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับที่
34. ผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	4.78	.440	มากที่สุด	3
35. ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน	4.83	.403	มากที่สุด	1
36. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอนอย่างกว้างขวาง ถูกต้อง และทันสมัย	4.74	.525	มากที่สุด	5
37. ผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	4.42	.622	มาก	12
38. ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง	4.55	.557	มากที่สุด	11
39. ผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียน	4.77	.468	มากที่สุด	4
40. ผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.83	.428	มากที่สุด	2
41. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	4.63	.525	มากที่สุด	8
42. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	4.71	.498	มากที่สุด	6
43. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม	4.62	.648	มากที่สุด	9
44. ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาเกาหลี	3.11	1.081	ปานกลาง	14
45. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.57	.671	มากที่สุด	10

ตารางที่ 4 - 4 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล	ลำดับที่
			ความหมาย ระดับ	
46. ผู้สอนใช้ท่าทาง คำพูด และควบคุมอารมณ์ได้ อย่างเหมาะสม	4.66	.517	มากที่สุด	7
47. ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมนอก ชั้นเรียน	4.35	.687	มาก	13
รวม	4.54	.324	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4 - 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 11 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 35 ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน ($\bar{X} = 4.83$), ประเด็นข้อที่ 40 ผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.83$), ประเด็นข้อที่ 34 ผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.78$), ประเด็นข้อที่ 39 ผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียน ($\bar{X} = 4.77$), ประเด็นข้อที่ 36 ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอนอย่างกว้างขวาง ถูกต้อง และทันสมัย ($\bar{X} = 4.74$), ประเด็นข้อที่ 42 ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.71$), ประเด็นข้อที่ 46 ผู้สอนใช้ท่าทาง คำพูด และควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.66$), ประเด็นข้อที่ 41 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.63$), ประเด็นข้อที่ 43 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ($\bar{X} = 4.62$), ประเด็นข้อที่ 45 ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม ($\bar{X} = 4.57$) และประเด็นข้อที่ 38 ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.55$) ตามลำดับ

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 37 ผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 4.42$), และประเด็นข้อที่ 47 ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ

และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 44 ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาเกาหลี ($\bar{X} = 3.11$)

ตารางที่ 4 - 5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษา
เกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้าน
พฤติกรรมของผู้เรียน (N = 100)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับที่
48. ผู้เรียนได้เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า	3.76	.712	มาก	8
49. ผู้เรียนตั้งใจฟังการบรรยายและให้ความสนใจใน เนื้อหาวิชา	4.31	.647	มาก	4
50. ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ผู้สอนถ่ายทอด	4.02	.696	มาก	6
51. ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนในชั้นเรียนตามที่ผู้สอนแนะนำ	4.22	.660	มาก	5
52. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้น เรียน	4.36	.578	มาก	3
53. ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน	4.53	.594	มากที่สุด	1
54. ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้น เรียน	3.58	.901	มาก	9
55. ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนนอกชั้นเรียนตามที่ผู้สอนแนะนำ	3.87	.747	มาก	7
56. ผู้เรียนได้นำเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.47	.674	มาก	2
รวม	4.12	.456	มาก	-

จากตารางที่ 4 - 5 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการศึกษารายวิชา
234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็น
ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น ดังนี้
ประเด็นข้อที่ 53 ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน ($\bar{X} = 4.53$)

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก 8 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ประเด็นข้อที่ 56 ผู้เรียนได้นำเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.47$),
ประเด็นข้อที่ 52 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.36$), ประเด็นข้อที่

49 ผู้เรียนตั้งใจฟังการบรรยายและให้ความสนใจในเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.31$), ประเด็นข้อที่ 51 ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนในชั้นเรียนตามที่คุณสอนแนะนำ ($\bar{X} = 4.22$), ประเด็นข้อที่ 50 ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่คุณสอนถ่ายทอด ($\bar{X} = 4.02$), ประเด็นข้อที่ 55 ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนนอกชั้นเรียนตามที่คุณสอนแนะนำ ($\bar{X} = 3.87$), ประเด็นข้อที่ 48 ผู้เรียนได้เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า ($\bar{X} = 3.76$) และประเด็นข้อที่ 54 ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวม ($N = 100$)

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา	4.19	.403	มาก	3
ด้านวิธีการสอนของคุณสอน	4.33	.420	มาก	2
ด้านพฤติกรรมของคุณสอน	4.54	.324	มากที่สุด	1
ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน	4.12	.456	มาก	4
รวม	4.34	.403	มาก	-

จากตารางที่ 4 - 6 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น ดังนี้ ด้านพฤติกรรมของคุณสอน ($\bar{X} = 4.54$) ตามลำดับ

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านวิธีการสอนของคุณสอน ($\bar{X} = 4.33$), ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.19$) และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามเพศ

ประเด็น	เพศ	<i>n</i>	<i>df</i>	<i>Mean</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ด้านเนื้อหา	ชาย	14	98	4.01	1.832	.070
	หญิง	86		4.22		
ด้านวิธีการสอนของผู้สอน	ชาย	14	98	4.33	.054	.957
	หญิง	86		4.33		
ด้านพฤติกรรมของผู้สอน	ชาย	14	98	4.54	.001	.999
	หญิง	86		4.54		
ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน	ชาย	14	98	3.94	1.677	.097
	หญิง	86		4.16		
รวม	ชาย	14	98	4.13	2.169	.032*
	หญิง	86		4.37		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 – 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามกลุ่ม(ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

ประเด็น	กลุ่ม	n	df	Mean	t	p
ด้านเนื้อหา	ภาคปกติ	54	98	4.26	1.838	.069
	ภาคพิเศษ	46		4.11		
ด้านวิธีการสอนของผู้สอน	ภาคปกติ	54	98	4.43	2.513	.014*
	ภาคพิเศษ	46		4.22		
ด้านพฤติกรรมของผู้สอน	ภาคปกติ	54	98	4.59	1.709	.091
	ภาคพิเศษ	46		4.48		
ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน	ภาคปกติ	54	98	4.17	1.201	.233
	ภาคพิเศษ	46		4.07		
รวม	ภาคปกติ	54	98	4.40	1.776	.079
	ภาคพิเศษ	46		4.26		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านวิธีการสอนของผู้สอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ตารางที่ 4 – 9 . ความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ลำดับ	ปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน (คน)
1. ด้านเนื้อหาวิชา		
1	อยากให้สอนร้องเพลง หรือ ดูภาพยนตร์บ้าง	3
2	คำศัพท์ และไวยากรณ์ในบางครั้ง ยากเกินไป	3
3	อยากให้เน้นการฟัง	2
4	อยากให้เน้นการพูด	1
2. ด้านวิธีการสอนของผู้สอน		
1	สื่อการเรียนดีมาก	6
2	ควรมีแผ่น CD บทสนทนาในบทเรียนแจกให้นักเรียนได้ฟังด้วย	2
3	ควรให้มีการกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นให้มากขึ้น	2
4	อยากให้สอนประโยคที่นอกเหนือจากบทเรียน ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	1
3. ด้านพฤติกรรมของผู้สอน		
1	อยากให้อาจารย์พูดช้าๆกว่านี้	18
2	อาจารย์ตั้งใจสอนมาก	11
3	บางครั้งอาจารย์ออกเสียงไม่ค่อยชัดเจน	3
4	อยากให้อาจารย์พูดภาษาไทย หรืออังกฤษบ้าง	2
4. ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน		
1	ในบางครั้ง ฟังคำพูดของอาจารย์ไม่เข้าใจ หรือ ฟังไม่ทัน	34
2	ไม่ค่อยมีความมั่นใจในการตอบคำถาม	2
3	นิสิตไม่ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเรียน	2
4	มีความกล้าในการพูดมากขึ้น	1
5. อื่นๆ		
1	ห้องเรียนร้อนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน	12
2	กว่าจะเปิดจอโปรเจ็คเตอร์ในห้องเรียนได้ใช้เวลานานมาก	3
3	หนังสือเรียนเป็นภาพขาว-ดำ จึงไม่ดึงดูดความสนใจ	2
4	บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด	2
5	ควรจัดการเรียนการสอนในห้องโสตฯ เพราะห้องเรียนธรรมดา มองจอโปรเจ็คเตอร์ไม่เห็น	2

6	อยากฝึกฝนกับชาวเกาหลีจริงๆ	2
7	ห้องเรียนมีแอร์แต่เปิดแอร์ไม่ได้	1
8	จำนวนผู้เรียนมีมากเกินไป	1
9	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวย	1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน และ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) โดยจะได้นำผลการสำรวจที่ได้ไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 พร้อมกับนำไปสู่การจัดทำตำราที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) และวิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยเป็นเพศชาย 14 คน เพศหญิง 86 คน ภาคปกติ 54 คน ภาคพิเศษ 46 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 22 – 24 กันยายน 2554 ได้รับแบบสอบถามคืน 100 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน จำแนกตามเพศ และจำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ซึ่งผู้เรียนเป็นนิสิต วิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลของผู้เรียน

ผู้เรียนเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 100 คน เป็น เพศชาย 14 คน เพศหญิง 86 คน เป็นนิสิตภาคปกติ 54 คน ภาคพิเศษ 46 คน

1.2 ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านเนื้อหาวิชา

ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 แต่มี 1 ประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 และ 1 ประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้ายคือลำดับที่ 10 ลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหาวิชานั้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.3

1.3 ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านวิธีการสอนของผู้สอน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านวิธีการสอนของผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.33 แต่มี 3 ประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 1 คือ ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 ลำดับที่ 2 คือ การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.51 ซึ่งเท่ากับ ลำดับที่ 3 แต่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มากกว่าคือ .674 โดยลำดับที่ 3 คือ ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบายโดยมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยกว่า คือ .628 ส่วนประเด็น ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า แม้ว่าจะมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ 3.81 อยู่ในลำดับที่ 23 เป็นลำดับสุดท้าย

1.4 ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านพฤติกรรมของผู้สอน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ประเด็น ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.83 อยู่ในลำดับที่ 1 แต่มี 1 ประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับสุดท้ายคือ ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาเกาหลี อยู่ในลำดับที่ 14 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11

1.5 ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12 แต่มี 1 ประเด็นที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ส่วนประเด็น ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน แม้ว่าจะมีความคิดเห็นในระดับมาก แต่จัดอยู่ในลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 9 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.58

1.6 ความคิดเห็นของผู้เรียนในภาพรวม

ผู้เรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมของทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 ลำดับที่ 1 คือ ด้านพฤติกรรมของผู้สอน มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 คือ ด้านวิธีการสอนของผู้สอน และลำดับที่ 3 คือ ด้านเนื้อหา นั้น มีความคิดเห็นระดับมากส่วนด้านพฤติกรรมของผู้เรียน แม้จะมีความคิดเห็นระดับมาก อยู่ในลำดับที่ 4 ลำดับสุดท้าย

1.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน จำแนกตามเพศ

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตผู้เรียนที่มีเพศที่ต่างกัน ความคิดเห็นที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ โดยค่า p ที่ได้ มีค่าน้อยกว่า 0.05 คือมีค่า .032 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 เพศ โดยเพศชาย 4.13 เพศหญิง 4.37 ส่วนความคิดเห็นในแต่ละด้านก็ไม่แตกต่างกัน โดยด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยทั้ง 2 เพศ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านพฤติกรรมของผู้สอน ที่ความคิดเห็นของทั้ง 2 เพศ อยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย 4.54

1.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียน จำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

เมื่อจำแนกตามกลุ่ม พบว่า แม้วานิสิตผู้เรียนจะอยู่ในกลุ่มที่ต่างกันแต่ความคิดเห็นที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ในภาพรวมไม่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม โดยภาคปกติ 4.40 ภาคพิเศษ 4.26 ส่วนความคิดเห็นในด้านเนื้อหา ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่แตกต่างเช่นเดียวกัน โดยมี ค่า เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านพฤติกรรมของผู้สอน ซึ่งภาคปกติมีความคิดเห็นอยู่ที่ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยคือ 4.59 แต่ภาคปกติมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยคือ 4.48 ส่วนด้านวิธีการสอนของผู้สอน นิสิตผู้เรียนภาคปกติ กับภาคพิเศษ มีความคิดเห็นต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติ โดยค่า p ที่ได้ มีค่าน้อยกว่า 0.05 คือมีค่า .0148 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ภาคปกติที่ 4.43 ภาคพิเศษที่ 4.22

1.9 ความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม

นิสิตผู้เรียน ได้เสนอความคิดเห็นอยู่หลายประการ ประเด็นที่นิสิตแสดงความคิดเห็นมากที่สุด 3 ลำดับคือ

- 1) นิสิตจำนวน 34 คน แสดงความคิดเห็นว่า ในบางครั้ง ฟังคำพูดของอาจารย์ไม่เข้าใจหรือ ฟังไม่ทัน
- 2) นิสิตจำนวน 18 คน เสนอแนะว่า อยากให้อาจารย์พูดช้าๆ กว่านี้
- 3) นิสิตจำนวน 12 คน กล่าวถึงปัญหาว่า ห้องเรียนร้อนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น มีข้อที่น่าสนใจสมควรนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- 2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนของผู้สอน ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

- 1) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชา การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 อยู่ในระดับมาก

(1) ประเด็น ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ นิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 นั้นแสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของบทเรียนที่ได้เรียน มีความสมจริงเป็นประโยชน์ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในเหตุการณ์จริงได้ ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตได้พัฒนาทักษะการฟัง-พูด ไม่เพียงแต่ในห้องเรียน เท่านั้น ยังรวมไปถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจริงนอกชั้นเรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง ซึ่งมีบริษัทเกาหลีมาตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งอยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงระดับโลก คือ พัทยา โอกาสที่ผู้เรียนจะได้พบปะหรือติดต่อกับชาวเกาหลีจึงเป็นไปได้สูง ซึ่งนับได้ว่าเป็นการเตรียมพร้อมรับกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นการตอบสนองนโยบายการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเตรียมพร้อมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน +3 อย่างแท้จริง โดยประเด็นนี้มีข้อสนับสนุนจากอาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2535, p. 3) ที่ได้กล่าวถึงสมมติฐานของ Omaggio (1986) ในเรื่องการตั้งสมมติฐาน เพื่อช่วยการจัดการเรียนการสอนในข้อที่ 1 คือ จะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่า ผู้เรียนจะได้พบ ได้ใช้ภาษาในสถานการณ์เหล่านั้นตามลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา โดยมีเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน หรือเลือกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้พบในชีวิตจริง นอกจากจะคำนึงถึงหัวข้อเรื่องและสถานการณ์แล้ว ควรพิจารณาเลือกเนื้อหาในแง่ของโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ วัฒนธรรมที่จะสอดแทรกอยู่ในเรื่อง โดยพยายามให้สิ่งเหล่านี้ผสมผสานกันในบทเรียนภาษาที่ปรากฏในการสอนควรเป็นภาษาที่ใช้กันอยู่ในชีวิตจริง

(อาภากรณ์, 2535, p. 5) อีกทั้ง การสอนฟัง-พูดภาษาเกาหลีเป็นเรื่องของการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Park, Eun Hee, 2000, p. 307) โดยการใช้ไม่ได้แค่ในห้องเรียน แต่การดำเนินชีวิตประจำวันก็คือการใช้ภาษานั้นเอง ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำผลจากการเรียนการสอนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพได้ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างเนื้อหาของบทเรียนให้คล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริงให้มากที่สุด ยังซึ่งมีข้อเสนอแนะจากผู้เรียนในคำถามปลายเปิดว่า “อยากให้สอนประโยคที่นอกเหนือจากบทเรียน ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้” และ “อยากฝึกฝนกับชาวเกาหลีจริงๆ” ซึ่งสอดคล้องกับสิริวรรณ ภิญโญ ลักษณะ (2549, p. 75) ที่พบว่านักเรียนต้องมีความสนใจ อยากเรียนจริง มีความตั้งใจในการฝึกฝน การฟัง-การพูดบ่อยๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนหรือฝึกด้วยตนเอง ควรมีโอกาสได้ฝึกฝนกับเจ้าของภาษา ในการเรียนเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน รวมถึงวิชา จรัสขนะเพท (2545 อ้างอิงในพงษ์สุดา ภูเจริญ, 2549, p. 74) ที่พบว่าในการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์ทางภาษากับเจ้าของภาษา จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความชอบและสนุกสนานกับการเรียน

(2) ประเด็น เนื้อหาวิชาน้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด แม้ว่านิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง เป็นอันดับที่ 10 อันดับสุดท้ายนั้น แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในบทเรียนยังมีเรื่องไวยากรณ์ปรากฏอยู่มาก โดยตำราที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น มิได้เป็นตำราสำหรับการสอนวิชาการฟัง-พูด แต่เป็นตำราการสอนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าอยากให้นเน้นการฟัง-การพูด คำศัพท์ และไวยากรณ์ในบางครั้งยากเกินไป มีความสอดคล้องกับ Choi (2008, pp. 170-171) ซึ่งได้กล่าวถึงการศึกษาภาษาเกาหลีโดยทั่วไปนั้นจะเน้นไปทางภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด แต่ไม่นานมานี้ก็ได้เริ่มให้ความสำคัญกับภาษาพูดอันเป็นพื้นฐานของการสื่อสารความรู้สึกนึกคิด และถ้าเรามองถึงวิธีการสอนดั้งเดิมแล้ว จะพบว่าเป็นวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar - Translation Method) โดยเน้นไปที่การอ่านและทำความเข้าใจกับผลงานวรรณกรรมภาษาต่างประเทศ จึงทำให้การเรียนการสอนด้านการฟัง-พูด ไม่ได้รับความสนใจ แม้ว่าจะมีการสอนแบบฟัง-พูด (audio-lingual method) ที่ให้ความสำคัญกับภาษาพูด โดยใช้ตำราเรียนสำหรับฝึกฝนภาษาต่างประเทศ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ก็เป็นเพียงแค่ฝึกการพูด ไม่ได้ช่วยพัฒนาด้านการสื่อสารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ จนมาถึงในช่วงปี 1970 จึงได้เปลี่ยนวิธีการสอนมาเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

(Communicative Approach) โดยนำประเด็นการนำสิ่งที่เรียนรู้จากชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับนอกชั้นเรียน

2) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนของผู้สอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 อยู่ในระดับมาก

(1) ประเด็น ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน นิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้สอนเอาใจใส่ผู้เรียนมีความปรารถนาให้ผู้เรียน ได้คิดตามเนื้อหาในบทเรียนได้อย่างต่อเนื่องเป็นการช่วยดึงความคิดของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน เพื่อนเสริมสร้างความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Park (2000, p. 308) ที่ได้เสนอแนะวิธีการสอนการฟัง-พูด ให้ได้ประสิทธิภาพว่า การเรียนการสอนนั้นไม่ควรเป็นแค่สิ่งที่กระทำต่อเนื่องแบบเดิมๆ เท่านั้น ผู้สอนต้องเตรียมการสอนมาให้พร้อม และไม่ใช้การฝึกให้พูดหรือฝึกให้ท่อง แต่ต้องฝึกให้ได้ใช้ความคิด อีกทั้งต้องทราบถึง ระดับความสามารถของผู้เรียน ไม่ให้ทำในสิ่งที่เกินความสามารถของผู้เรียน จัดทำตำราเรียนให้เหมาะสม รวมถึงจัดหาวิธีการกระตุ้นความคิดของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่ เนื้อหา

(2) ประเด็น การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม อยู่ในอันดับที่ 2 โดยนิสิตผู้เรียนก็แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนให้ความสำคัญกับการให้คะแนน โดยมีจิตใจที่เป็นกลาง ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมา โดย Park (2000, p. 321) ก็ได้กล่าวถึงการประเมินผลไว้ว่า จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผล เพราะการให้คะแนนก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่จะบอกได้ว่าผู้เรียนนั้น สามารถสื่อสารความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน โดยจะต้องตั้งใจดูและฟัง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติ และมีการประเมินโดยละเอียด มีหัวข้อในการให้คะแนนอย่างชัดเจน จะต้องมีการแสดงความคิดเห็นของผู้สอนต่อการปฏิบัติของผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อาภาภรณ์ (2535, p. 3) และ ประเด็น ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย อยู่ในอันดับที่ 3 โดยนิสิตผู้เรียนก็แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมีความพยายามที่จะสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากว่าผู้เรียนเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลีมาก่อน จึงยากที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ผู้สอนอธิบายได้ทันที

(3) ส่วนประเด็น ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า แม้ว่าจะอยู่ในอันดับสุดท้าย อันดับที่ 23 นิสิตผู้เรียนก็ยังคงให้ความคิดเห็นในระดับมาก แสดง

ให้เห็นว่า ผู้สอนยังให้ความสำคัญกับการประเมินผล มุ่งหวังเพื่อให้ผู้เรียนรับทราบเงื่อนไขร่วมกันถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเป้าหมายคือ ผลการเรียนรู้มีลักษณะเกรด (พรทิพย์ เดชนิตรัตน์, 2544, p. 62 อ้างอิงจาก บรรชกร กล้าหาญ, 2538).

3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของผู้สอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

(1) ประเด็น ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน นิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมุ่งมั่นที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับความเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียนถึง 11 คน ที่กล่าวว่า “อาจารย์ตั้งใจสอนมาก” เนื่องจากผู้สอนเป็นชาวต่างชาติ ต้องพยายามทำทุกวิถีทางในการที่จะอธิบายให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหา และปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง และประเด็นผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน อยู่ในอันดับที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ อันดับที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นไปในทางที่ดี มีการตั้งชื่อภาษาเกาหลีให้กับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อผู้สอนจะได้จดจำผู้เรียนได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียน ที่กล่าวว่า “บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด” แม้ว่าสภาพของห้องเรียนไม่เอื้ออำนวย มีอากาศร้อน (ตาราง 4 – 9) ก็ตาม

(2) ส่วนประเด็น ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาเกาหลี แม้ว่านิสิตผู้เรียนก็ยังคงให้ความคิดเห็นในระดับปานกลาง แต่อยู่ในอันดับสุดท้าย คือ อันดับที่ 14 ในด้านนี้ เนื่องจาก ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนพยายามใช้ภาษาเกาหลีในการสอนให้มากที่สุด เพื่อปลูกฝังทักษะการฟังไปพร้อมกับ การพูดตั้งแต่ระดับเบื้องต้น ให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา แต่อาจ ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนไม่ตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียน คือ “อยากให้อาจารย์พูดภาษาไทย หรืออังกฤษบ้าง” อีกทั้ง อันดับที่ 12 เป็นประเด็น ผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนอธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียน จำนวนถึง 34 คน ที่ว่า “ในบางครั้ง ฟังคำพูดของอาจารย์ไม่เข้าใจ หรือฟังไม่ทัน” โดย 18 คน ให้ความคิดเห็นว่า “อยากให้อาจารย์พูดช้ากว่านี้” โดยความคิดเห็นเหล่านี้ สอดคล้องกับ ศรีปทุม นุ่มอุรา (2549, p. 72) ที่กลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 14.29 เท่านั้นที่คิดว่าผู้สอนควรจะเป็นชาวต่างชาติล้วน แต่ อีก 85.71 เห็นว่าควรสลับกันทั้งผู้สอนชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยระบุว่าเกิดความ

รู้สึกดี เวลาฟังเข้าใจและสื่อสารได้ บางคนระบุว่า ชาวไทยสอนรู้เรื่องเข้าใจ แต่จะได้สำเนียง และวัฒนธรรมจากผู้สอนชาวต่างชาติ บางคนระบุว่า รู้สึกไม่เครียดเวลาเรียนกับอาจารย์ชาวไทย เพราะสื่อสารได้เข้าใจกว่าชาวต่างชาติ แต่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดที่คิดว่าผู้ สอนจะต้องเป็นชาวไทยล้วน สำหรับ Cho (2008, pp. 176-177) กล่าวว่า สำหรับผู้เรียนในระดับเบื้องต้นต้องการให้มีการอธิบายคำศัพท์ทั้งภาษาเกาหลีและภาษาแม่ ส่วนในเรื่องของไวยากรณ์ใช้เพียงภาษาแม่ ส่วนผู้เรียนในระดับกลาง อยากให้อธิบายคำศัพท์และไวยากรณ์ด้วยภาษาเกาหลี

4) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของผู้เรียนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 อยู่ในระดับมาก

(1) ประเด็น ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน นิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 1 อันเนื่องจากว่าผู้เรียนมีความสุขในภาษาเกาหลีเป็นพื้นฐาน จึงได้เลือกเรียนเป็นวิชาเอก ซึ่งแสดงให้เห็นสอดคล้องกับพฤติกรรมของ ผู้สอนที่ตั้งใจสอน และให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน โดยเมื่อมีความสุขสนุกสนานเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ชีวิตความเป็นอยู่ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง กับผู้อื่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งทำให้สามารถเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับผู้อื่นได้ ไม่เพียงเท่านั้น จะช่วยให้เกิดความสนใจในประสบการณ์ตรงโลกในความเป็นจริง และโลกในจินตนาการ รวมทั้ง ช่วยให้เข้าใจแนวความคิด หรือความในเชิงนามธรรมที่แฝงอยู่ในสิ่งเหล่านั้นด้วย (Kim, Jeong Ran, 2010, p. 218) และประเด็น ผู้เรียนได้นำเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นิสิตผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นเนื้อหาบทเรียนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เช่นการสื่อสารโต้ตอบกับชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาได้

(2) ส่วนประเด็น ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะให้ความคิดเห็นในระดับมาก แต่ก็อยู่ในอันดับสุดท้าย อันดับที่ 9 นิสิต ซึ่งสอดคล้องในด้านพฤติกรรมของผู้สอนคือ ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ อธิบายเพิ่มเติม นอกชั้นเรียน เป็นอันดับที่ 13 รองสุดท้าย แสดงให้เห็นความคิดเห็นว่า ผู้เรียนกับผู้สอนไม่ค่อยได้มีการพูดคุยปรึกษาหารือกันนอกชั้นเรียน อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ผู้เรียนยังไม่สามารถฟังและเข้าใจภาษาเกาหลีได้ดี จนเกิดความไม่กล้าที่จะสอบถามปัญหา

หรือรับคำปรึกษาจากผู้สอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kang (2005, p. 28) ที่แสดงให้เห็นว่าร้อยละ 50 ของผู้เรียนชาวต่างชาติไม่ได้เข้ารับคำปรึกษากับผู้สอนนอกชั้นเรียน และร้อยละ 57 มีความคิดว่าเป็นการยากที่จะตั้งคำถามถามผู้สอนทั้งในและนอกชั้นเรียน

2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 จำแนกตามเพศ และ จำแนกตามกลุ่ม (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)

1) จากกสมมติฐานข้อที่ 1 ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน รายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 ของผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน ต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมเพศที่ต่างกันมีผลทำให้ความเห็นแตกต่างกันด้วย โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่า แสดงให้เห็นว่านิสิตหญิงมีความคิดเห็นที่ดีกว่านิสิตชาย เชื่อว่าโดยทั่วไปแล้วนิสิตหญิงจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในการเรียนมากกว่านิสิตชาย เพราะวิชาทางด้านภาษาต้องอาศัยการหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับประนต คำจิณ (2549, p. 82) ได้พบว่านิสิตหญิงมีพฤติกรรมการเรียน เหมาะสมมากกว่านิสิตชาย ทั้งพฤติกรรมการเรียนโดยรวม และพฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน การ บริหารเวลาในการเรียน การมีสมาธิและเอาใจใส่ในการเรียน การเลือกประเด็นและสาระข้อมูลที่สำคัญในการเรียน การใช้เทคนิคเข้าช่วยในการแสวงหาความรู้ และการทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน ผลดังกล่าวนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จากกสมมติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน รายวิชา 234121 การฟัง-พูด ภาษาเกาหลี 1 ของผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มต่างกัน ต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ต่างกันไม่มีผลกับความคิดเห็น ยกเว้นความคิดเห็นในด้านพฤติกรรมของผู้สอนเท่านั้น ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือนิสิตภาคปกติมีค่าเฉลี่ยมากกว่าภาคพิเศษ แสดงให้เห็นว่านิสิตภาคปกติความคิดเห็นที่ดีกว่า อาจเป็นเพราะเนื่องมาจากนิสิตภาคพิเศษสอนรวมกลุ่มใหญ่เพียงกลุ่มเดียว มิได้แบ่งเป็นสองกลุ่มย่อยเช่นเดียวกับภาคปกติ จึงทำให้การเข้าถึงผู้เรียนเป็นไปได้อย่างไม่ทั่วถึง มีเวลาฝึกน้อยมากไม่เพียงพอกับเวลาเรียน ทำให้การฝึกฝนเป็นไปด้วยความยากลำบากและไม่ได้ผล (สิริวรรณ ญญัญญลักษณ์, 2549, p. 75) ความสำคัญจึงตกไปอยู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถโดดเด่น (Park, 2000, pp. 302-303) ซึ่งผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “จำนวนผู้เรียนมีมากเกินไป” ด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 จุดเด่นและจุดด้อย

จากการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 มีจุดเด่นและจุดด้อย ดังต่อไปนี้

1) ด้านเนื้อหา

(1) จุดเด่น

- ① ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้

(2) จุดด้อย

- ① เนื้อหาวิชาเน้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด

2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน

(1) จุดเด่น

- ① ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ② การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม
- ③ ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย

(2) จุดด้อย

- ① ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า
- ② ผู้สอนสรุปเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง
- ③ การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- ④ ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะตลอดภาคการศึกษา
- ⑤ ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลากหลายวิธี

3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน

(1) จุดเด่น

- ① ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน
 - ② ผู้สอนให้ความสำคัญกับตนเองกับนักเรียน
- (2) จุดด้อย
 - ① ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย
- 4) ด้านพฤติกรรมของนักเรียน
 - (1) จุดเด่น
 - ① ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน
 - (2) จุดด้อย
 - ① ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1) ด้านเนื้อหา

- (1) ควรเลือกเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน หรือเป็นเหตุการณ์ สถานการณ์ที่ไม่ซับซ้อน ที่ผู้เรียนมีโอกาสพบในชีวิตจริง มีการพูดโต้ตอบ เป็นภาษา ง่ายๆ ใช้ในชีวิตจริง และสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ด้วย
- (2) กิจกรรมที่น่าจะช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด คือ การฟังเพลง เล่าเรื่อง พูดหน้าชั้นเรียน(ในที่ชุมชน) และฝึกสนทนาตามบทบาทสมมติ

2) ด้านวิธีการสอนของผู้สอน

- (1) มีการแจ้งเนื้อหา รูปแบบวิธีการสอน รวมถึงหลักเกณฑ์ในการประเมินผลให้ ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า
- (2) มีการสรุปเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและ จับประเด็นเนื้อหาได้ง่ายขึ้น
- (3) ประเมินผลการเรียนตามสภาพความเป็นจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลายให้ เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยยึดจุดประสงค์ของรายวิชาเป็นหลัก

(4) ผู้สอนควรสอนกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมสื่อการเรียนที่หลากหลาย และมีการวางแผนติดตามงานของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ก็จะสามารถกระตุ้นพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น

3) ด้านพฤติกรรมของผู้สอน

(1) ผู้สอนควรพูดด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจน หากเป็นไปได้ควรอธิบายด้วยภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถโต้ตอบได้

(2) ผู้สอนควรมีความอดทน เสียสละทั้งด้านเวลา กำลังกาย กำลังใจ เพราะการที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ต้องใช้เวลาพอสมควร

(3) ผู้สอนควรมีจินตนาการ สามารถดัดแปลงบทเรียนให้เป็นกิจกรรมต่างๆ ได้ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายซ้ำซากกับวิธีการแบบเดิมๆ

4) ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

(1) ผู้เรียนควรมีความกล้าที่จะซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ หรือขอคำปรึกษาจากผู้สอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน

(2) ผู้เรียนควรฝึกฝนด้วยตนเองนอกชั้นเรียน การฝึกทักษะบ่อยๆ จะช่วยให้จำศัพท์ สำนวนได้มากขึ้น ค้นเคยกับการออกเสียง ทำให้มีความกล้าและมั่นใจมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและคล่องแคล่ว

(3) ความคิดเห็นที่ดีต่อภาษาเกาหลี จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนสร้างความใฝ่รู้ กระตือรือร้นในการฝึกฝน ซึ่งจะทำให้เกิดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) อื่นๆ

(1) ตำราเรียนที่ใช้ควรมีสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจผู้เรียน

(2) ควรจัดทำตำราเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นชาวไทย

(3) เนื้อหาที่ใช้สอนไม่ควรหยุดอยู่เพียงแค่ตำราเพียงเล่มเดียว ควรเลือกเอกสารเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนมากยิ่งขึ้น

(4) จัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้น่าเรียน มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก
สำหรับใช้สื่อการเรียนการสอน

(5) การจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ จะทำให้ผู้สอนสามารถเข้าถึงผู้เรียน
ได้ครอบคลุม ถ้าในกลุ่มใหญ่มีผู้เรียนที่ไม่เก่ง แล้วผู้สอนเข้าไม่ถึง ผู้เรียนที่ไม่เก่งก็อาจ
ปิดกั้นตัวเองและละทิ้งความพยายามไปได้

(6) มีการให้ฟังเทป หรือดูวีดิทัศน์บ่อยๆ จะช่วยพัฒนาการฟัง-พูดได้รวดเร็วขึ้น

(7) หากเป็นไปได้ ไม่ควรจัดการเรียนการสอนเพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น ควร
ให้ผู้เรียนได้ลงนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานที่จริงบ้าง

(8) จัดให้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ระหว่างผู้สอนที่สอน
ในรายวิชาการฟัง-พูด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(9) ความคิดเห็นที่ดีเท่านั้นไม่เพียงพอต่อการพัฒนาความสามารถทาง
ภาษา ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทั้งความคิดเห็นที่ดี และทักษะที่ถูกต้องเพื่อความสำเร็จของ
การเรียนรู้ภาษา จึงต้องพยายามตั้งใจฝึกฝนในสิ่งที่ผู้สอนได้ถ่ายทอดให้

(10) ถ้าจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษานั้นคือ ความสามารถในการใช้ภาษา
ควรจะสร้างการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับวิธีการ มากกว่าผลลัพธ์ และให้ความสำคัญ
กับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่ผู้สอน

3.3 ข้อเสนอแนะด้านการทำวิจัย

1) งานวิจัยฉบับนี้เป็นการสำรวจเพียงความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการ
สอน จึงไม่สามารถระบุว่าการเรียนการสอนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษา
เกาหลีที่ดีหรือไม่ จึงควรได้มีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูด
ภาษาเกาหลี 1 เพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนว่าเป็นไปตามคำอธิบายรายวิชาหรือไม่ เช่น จัดกลุ่ม
ตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากวิธีการสอนที่แตกต่างกัน เช่น แบ่งเป็นกลุ่ม
ควบคุม กับกลุ่มทดลอง หรือเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างเดียวจากก่อนการทดลอง และ
หลังการทดลอง เป็นการใช้แบบทดสอบแบบคู่ขนาน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แม้ว่าจะเรียนตำราเล่มเดียวกันหลักสูตรและ
เนื้อหาเดียวกัน แต่มีสภาพแวดล้อมในการเรียนไม่เหมือนกัน เช่น บางคนได้เรียนในห้องปฏิบัติการ
ทางภาษาที่มีแอร์ ในขณะที่บางคนได้เรียนในห้องเรียนปกติธรรมดาไม่มีแอร์ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความ
คิดเห็นของผู้เรียนได้ จึงควรจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้มีความเท่าเทียมกัน เพื่อความแน่นอน

ของผลการศึกษา

3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาเกาหลี ของมหาวิทยาลัยบูรพาเท่านั้น ควรได้มีการวิจัยในขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น โดยอาจทำการศึกษาในขอบเขตของมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น และกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเหมาะสมเพียงพอที่จะทำให้ผลการวิจัยได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด

4) ควรทำวิจัยซ้ำ โดยวิเคราะห์ความพึงพอใจในแต่ละด้านให้ได้ข้อมูลที่เจาะจงและชัดเจนมากขึ้น เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

5) ควรมีการศึกษาวิจัยกับผู้เรียนระดับอื่นๆ และทักษะอื่นๆ เช่น การอ่าน การเขียน หรือ ทั้ง 4 ทักษะด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติยา อริยา. (2548). การใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- การสอน. (ม.ป.ป.). C&I Magazine On Web. วันที่ค้นข้อมูล 15 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก http://sps.lpru.ac.th/script/index_group.pl?mag_id=11&group_id=50
- การแสดงความคิดเห็น. (ม.ป.ป.) วันที่ค้นข้อมูล 10 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.yorwor2.ac.th/thaionline/comment/comment.html>
- กิตติ รัตนราศรี. (2550). วิธีการสอน(Teaching Methodogy). กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม.
- ชลลดา เลหาวิริยานนท์, สมฤดี คงพุ่ม และอำภา ชนินทรเทพ. (2550). การสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงานการวิจัย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชลลดา เลหาวิริยานนท์, ธัญลักษณ์ ลิ้มเพียรจัด และพวงทิพย์ ศรีวรรณชาติ. (2550). ผลการอบรมแบบเข้มเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ให้แก่ครูที่สอนภาษาอังกฤษในช่วงชั้นที่1 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงานการวิจัย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล. (2553). ผลกระทบการใช้ระเบียบวิธีฟังแล้ว-ว่าตามต่อทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
- นันทา ชิระมณี. (2550). ผลของการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังพูดอังกฤษแบบเข้มต่อความสามารถของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 : กรณีศึกษาโรงเรียนธิดานุเคราะห์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา. รายงานการวิจัย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประนต คำจิณ. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, ปีที่ 12. 72-93.
- ปารณา กาลเนาวกุล. (2550). โครงการการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. รายงานการวิจัย. ปัตตานี :

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พงษ์สุดา ภูเจริญ, ดำรงค์ ภูเจริญ และสุวิชา วัฒนบุตร. (2549). โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง พูด แบบเข้ม สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2. รายงานการวิจัย. สุโขทัย : โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม.

พรทิพย์ เดชนิตรัตน์. (2544). ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศที่สองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชร พุ่มลำเจียก. (2544). การใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิมพา อัมเพิลปี. (2552). พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. วันที่ค้นข้อมูล 19 มิถุนายน 2554. เข้าถึงได้จาก http://phimpha_ciud21.igetweb.com/index.php?mo=3&art=366961

พิริยะ ตระกูลสว่าง. (2554). มโนทัศน์สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน. วันที่ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.seal2thai.org/sara/sara014.htm>

ภาควิชาภาษาตะวันออก. (2554). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2554). แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้. วันที่ค้นข้อมูล 14 สิงหาคม 2554. เข้าถึงได้จาก eng2.rmuts.ac.th/quality_eng/.../03-srivijaya%20fm%2002-05.doc.

ลวภา ทองอยู่เรือน. (2547). คำศัพท์ทางการศึกษา. วันที่ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก http://sps.lpru.ac.th/script/show_article.pl?mag_id=11&group_id=51&article_id=896

วิจิต อุ๋อัน. 2550. การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : พรินท์แอมบี.

ศรีปทุม นุ่มอร่า, วัจน่า สุริยธรรม และช่อทิพ วิริยะ. (2549). โครงการการสอนทักษะการฟัง – การพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม แก่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีความสามารถระดับอ่อน. รายงานการวิจัย. ปทุมธานี : สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (มปป.). การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558. วันที่ค้นข้อมูล 1 ธันวาคม 2554 เข้าถึงได้จาก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พงษ์สุดา ภูเจริญ, ดำรงค์ ภูเจริญ และสุวิชา วัฒนบุตร. (2549). โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง พูด แบบเข้ม สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2. รายงานการวิจัย. สุโขทัย : โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม.

พรทิพย์ เชนิตร์รัตน์. (2544). ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศที่สองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชร พุ่มลำเจียก. (2544). การใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างเสริมความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิมพา อัมเพิลบี. (2552). พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. วันที่ค้นข้อมูล 19 มิถุนายน 2554. เข้าถึงได้จาก http://phimpha_ciud21.iqetweb.com/index.php?mo=3&art=366961

พิริยะ ตระกูลสว่าง. (2554). มโนทัศน์สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน. วันที่ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.seal2thai.org/sara/sara014.htm>

ภาควิชาภาษาตะวันออก. (2554). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2554). แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้. วันที่ค้นข้อมูล 14 สิงหาคม 2554. เข้าถึงได้จาก eng2.rmutsv.ac.th/quality_eng/.../03-srivijaja%20fm%2002-05.doc.

ลวภา ทองอยู่เรือน. (2547). คำศัพท์ทางการศึกษา. วันที่ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก http://sps.lpru.ac.th/script/show_article.pl?mag_id=11&group_id=51&article_id=896

วิจิต อุ๋อัน. 2550. การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : พรินท์แอมบี.

ศรีปทุม นุ่มอร่า, วัจน สุริยธรรม และช่อทิพ วิริยะ. (2549). โครงการการสอนทักษะการฟัง – การพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม แก่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีความสามารถระดับอ่อน. รายงานการวิจัย. ปทุมธานี : สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (มปป.). การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558. วันที่ค้นข้อมูล 1 ธันวาคม 2554 เข้าถึงได้จาก

http://www.bic.moe.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=388&Itemid=192

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554). วันที่ค้นข้อมูล 19 มิถุนายน 2554. เข้าถึงได้จาก www.mua.go.th/~bpp/developplan/.../PlanHEdu102551-2554.pdf

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2551). หลักการสอนที่ดี. วันที่ค้นข้อมูล 12 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก www.eqd.rmutt.ac.th/document/instruction_good.doc.

สิริวรรณ ภิญโญลักษณ์. (2549). การใช้วีดิทัศน์ในการสอนแบบเข้มเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ๒. รายงานการวิจัย. ยะลา : โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ๒.

สุชาติ นิมมานนิตย์, นิภาพร รัตนพุกษ์, อัมพร ขาดีอัปสร, จันทร์พนิต สุรศิลป์, รัชนีโรจน์ กุลธำรง, กุลยา คัมภีรานนท์, ดวงฤดี กาญจนพันธ์, พัชรี ชินธรรมมิตร และวัลยาพร นาวิการ. (2526). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาการฟัง-พูด โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบต่างๆ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา ปุสุรินทร์คำ. (2552). การวิเคราะห์เนื้อหาวิชาเพื่อพัฒนาe-learning. วันที่ค้นข้อมูล 10 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก <http://supanida-opal.blogspot.com/2009/02/e-learning.html>

สุรพร สอนง่าย. (2552). การประเมินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาองค์การและการจัดการ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. รายงานการวิจัย. สุพรรณบุรี : คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

อดิศา เตียว. (2550). โครงการการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม ภาคฤดูร้อน: กรณีศึกษานักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. รายงานการวิจัย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อดิศา เบญจรัตน์นันท์ และ สุชาติ ทิพย์มณฑรี. (2550). โครงการการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. รายงานการวิจัย. ปัตตานี : มหาวิทยาลัย

ลัยสงขลานครินทร์.

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2535). การสอนภาษาต่างประเทศกับความสามารถในการใช้ภาษา
ของผู้เรียน. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, Vol.9 No.2. 1-8.

ฮาฮีตะ ดีนามอ, พูนสุข อุดม และ ศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล. (2553). การศึกษาความสามารถในการ
ฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน. Princess of Naradhiwas University Journal.
นราธิวาส : มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.

Haggy. (2550). วิจัยพบกระบวนการเรียนแบบกลุ่มร่วมกับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลดีต่อการ
พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้. วันที่ค้นข้อมูล 31 สิงหาคม 2550. เข้าถึงได้จาก [http://www.
oknation.net/blog/arthonprku/2007/08/31/entry-1](http://www.oknation.net/blog/arthonprku/2007/08/31/entry-1)

Lu Sheng, สุชิน นิธิไชโย และวรัท พุกพาทวีกุล. (2552). กระบวนการจัดการเรียนรู้. วันที่ค้นข้อมูล 13 กันยายน 2554. เข้าถึงได้จาก [http://sasina101.multiply.com/journal/
Item/33](http://sasina101.multiply.com/journal/Item/33)

Cho, Wi Su. (2008). Teaching method of task-based for connection education of
speaking and listening in Korean. Teaching Korean as a Foreign Language,
Vol 33. 연세대학교 한국어학당. 169-199.

Choi, Ji Hye. (2009). A Study on the Improvement of Korean Listening Teaching.
Methods through Film. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, Pusan National
University

Choi, Young Seok. (2000). Efficient Way of Multiple Intelligence Lecture for
Speaking and Listening Ability Improvement. Republic of Korea : M.Ed.
Thesis, Chonju University.

Cronbach, Lee. J. (1990) . Essentials of Psychology Testing. 5th ed. New York :
Harper Collins Publishers Inc.

Han, Seung Hoe. (2005). The Effect of Multimedia Program on the English
Listening and Speaking Ability of The English Underachiever. Republic of
Korea : M.A. Thesis, Woosuk University.

Jump, N. (1978). Psychometric Theory. 2nd ed. New York : McGraw Hill.

- Jung, Jung Woon. (1996). Cultural teaching in studying a foreign language. Republic of Korea : M.A. Thesis, Myong-Ji University.
- Kang, Hwa Sung. (1994). A Study on Teaching Methods of Listening and Speaking in Communicative Approach. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, Chonnam National University.
- Kang, In Sun. (2005). Foreign Students' Views of Academic Listening and Speaking Skills in Korean Universities. *이중언어학*, Vol.27. 이중언어학회. 21-40.
- Kim, Jeong Ran. (2010). A Critical Review on the Contents of Storytelling Education in the Listening and Speaking Domain. *국어교육학연구*, Vol.39. 211-239.
- Kim, Jeong Suk & Won, Jin Suk. (1993). (Recent Trends of Bilingual Studies : Studies for the Establishment of Evaluation Standard in Korean Language Speaking Ability. *이중언어학*, Vol.10 No.1. 이중언어학회. 24-33.
- Kim, Sun Ah. (2005). A Model of Task-based Approach for the Improvement of 3rd Grade English Students' Listening and Speaking Abilities. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, Chuncheon National University of Education.
- Kwon, Mi Young. (2011). A Study of English Teaching Methods through Movies for Listening and Speaking. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, Chosun University.
- Kwon, Yung Hwan & Kwon, Dong Hwan. (2002). The effect of the use of video on children's listening comprehension, speaking ability, and interest in English. *STEM journal*, Vol.3 No.2. 영상영어교육학회. 17-40.
- Lee, Hai Young. (1999). Principles and Activities of Korean Listening Class. *Journal of Korean Language Education*, Vol.10 No.1. 국제한국어교육학회. 241-263.
- Omaggio, Alice C. (1986). *Teaching Language in Context*. Boston : Heinle & Keinle Publishers.
- Park, Chang Gyoon. (2007). The Analysis of Patterns of Contextualization in

- Speaking & Listening Instruction. Korean language education research, Vol.28. 국어교육학회.
- Park, Eun Hee. (2000). Study on the Teaching of Speaking and Listening. 동국어 문학, Vol.12. 동국대학교 국어교육과. 295-324.
- Park, Hong Mi. (2009). A Study of Developing a Teaching Method of Listening and Speaking for Teaching English through English. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, Kyungwon University.
- Park, Sung Kyung & Song, Hyang Keun. (2008). A study on Achievement Test of Korean Listening and Speaking- Focusing on elementary level-. 우리어문연구, Vol.30. 우리어문학회. 299-325.
- Park, Tae Ho. (2003). A Study on the characteristics of the teacher-Oh's instructional conversation in the speaking & listening. 새국어교육 66. 한국어교육학회. 36-65.
- Seo, Hyun-Seok. (2003). The meaning of small group conversations in the Speaking-Listening Lessons. 국어교육과연구 6. 국어교육과연구학회. 261-288.
- Son, Myung Hee. (2002). Korean language Teaching method Study in behalf of learner:Centered on Speaking, Hearing Teaching. Republic of Korea : M.Ed. Thesis, University of Incheon.
- 곽상훈. (1994). TASK 개념을 기초로 한 듣기 말하기 수업 연계 방안 - INTERMEDIATE LEVEL 을 대상으로 -. 한국어교육 5. 국제한국어교육학회. 199-214.
- 권미정. (1994). 언어 숙달도(Language Proficiency)를 위한 듣기 교육 - 기초 단계를 중심으로 -. 한국어교육 5. 국제한국어교육학회. 175-197.
- 김소진. (2010). 원어민보조교사와의 협동수업이 유형에 따라 학습자의 듣기 및 말하기 능력에 미치는 영향. 석사학위논문. 아주대학교 교육대학원.
- 김영아. (1995). 한국어 듣기 교육: 문제점과 개발 방향. 교육한글 8. 한글학회. 159-176.

유동엽. (1998). 한 국어교사의 말하기 , 듣기 수업에 대한교육기술지. 국어교육학
연구 8. 고제효 (霽曉) 이용주선생 (李庸周先生) 추모 기념 논문집. 145-
173.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการศึกษารายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

นิสิตกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรงตามความเป็นจริง ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของนิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย () หญิง ()
2. กลุ่ม ภาคปกติ () ภาคพิเศษ ()

ตอนที่ 2 การเรียนการสอนรายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิต ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาวิชา					
1. เนื้อหาวิชาครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา					
2. เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนน่าสนใจ					
เนื้อหาวิชาทันสมัยชวนให้ติดตาม					
3. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาแต่ละบทมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน					
4. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
5. ปริมาณเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระยะเวลาเรียน 1 ภาคการศึกษา					
6. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความเป็นจริง					
7. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้					
8. แบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา					
9. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาเกาหลี 1					
10. เนื้อหาวิชาเน้นไวยากรณ์มากกว่าการฟัง-พูด					
ด้านวิธีการสอนของผู้สอน					
11. ผู้สอนมีกระบวนการนำเข้าสู่บทเรียน					
12. ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง					
13. ผู้สอนสอนได้ครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา					
14. ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย					
15. ผู้สอนถามคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน					
16. เอกสารประกอบการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา					
17. สื่อการสอน / เอกสารประกอบการสอนมีความหลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
18. สื่อการสอน / เอกสารประกอบการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ					
19. สื่อการสอน / เอกสารประกอบการสอนมีความถูกต้อง					
20. สื่อการสอน / เอกสารประกอบการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
21. มีการทำแบบฝึกหัดและฝึกฝนเพื่อทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
22. ผู้สอนมอบหมายงานที่สอดคล้องกับเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
23. ผู้สอนสอดแทรกการใช้สื่อการสอนได้เหมาะสม					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
24. ผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย					
25. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย สนุกและน่าสนใจ					
26. ผู้สอนสรุปเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง					
27. ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลให้ทราบล่วงหน้า					
28. การวัดผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
29. ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลากหลายวิธี					
30. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะตลอดภาคการศึกษา					
31. การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างยุติธรรม					
32. ผู้สอนได้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี					
33. ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
ด้านพฤติกรรมของผู้สอน					
34. ผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า					
35. ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน					
36. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอนอย่างกว้างขวาง ถูกต้อง และทันสมัย					
37. ผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
38. ผู้สอนเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง					
39. ผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียน					
40. ผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน					
41. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น.					
42. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
43. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม					
44. ผู้สอนพูดภาษาอังกฤษปนกับภาษาเกาหลี					
45. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม					
46. ผู้สอนใช้ท่าทาง คำพูด และควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม					
47. ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน					
ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน					
48. ผู้เรียนได้เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
49. ผู้เรียนตั้งใจฟังการบรรยายและให้ความสนใจในเนื้อหาวิชา					
50. ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ผู้สอนถ่ายทอด					
51. ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนในชั้นเรียนตามที่ผู้สอนแนะนำ					
52. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน					
53. ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน					
54. ผู้เรียนขอคำปรึกษา ถามข้อสงสัยเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน					
55. ผู้เรียนตั้งใจฝึกฝนนอกชั้นเรียนตามที่ผู้สอนแนะนำ					
56. ผู้เรียนได้นำเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 3 ปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชา 234121

การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ดร.กนกวรรณ สาโรจน์

ภาคผนวก ข

ภาพกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน
รายวิชา 234121 การฟัง-พูดภาษาเกาหลี 1

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างบทเรียน

ตัวอย่างบทเรียนที่ 11

11. 생일이 언제예요?

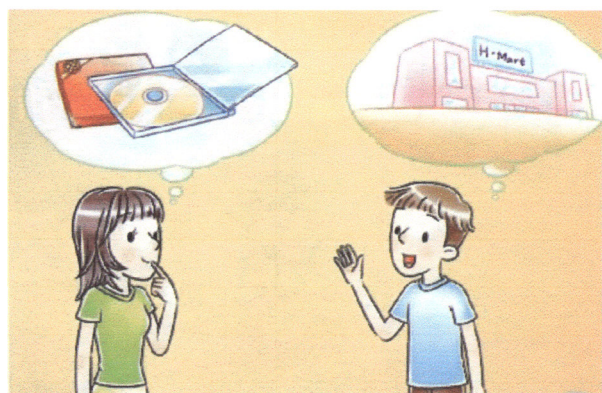
누라슬 : 라이언, 생일이 언제예요?

라이언 : 10월 15일이에요.

누라슬 : 어머! 저도 10월 15일이에요.

라이언 : 그럼, 이번 주말에 생일 파티를 같이 할까요?

누라슬 : 좋아요.

준 코 : 10월 15일은 누라슬하고 라이언 생일이에요.

왕웨이 : 아! 맞아요. 우리 생일 선물을 살까요?

준 코 : 좋아요. 우정원에서 사요.

왕웨이 : 뭐 살까요?

준 코 : 음악 CD가 어때요?

왕웨이 : 그런데 CD를 안 팔아요.

준 코 : 그래요? 그럼, 내일 오후에 백화점에서 사요.

왕웨이 : 준코, 이리 오세요.

여기에 음악 CD하고 영화 DVD가 많아 있어요.

준 코 : 네, 저도 지난주에 여기에서 DVD를 한 장 샀어요.

왕웨이 : 그래요? 그럼 생일 선물로 DVD를 살까요?

준 코 : 좋아요. 누라슬하고 라이언 둘 다 영화를 좋아해요.

왕웨이 : 여기 이 DVD 한 장에 얼마예요?

직 원 : 15,000원이에요.

준 코 : 이거 두 장 주세요.

단위 명사			
개		명/사람 (분)	
장		권	
병		잔	
송이		대	
마리		그릇	

1

날짜

1월(일월)	2월(이월)	3월(삼월)	4월(사월)
5월(오월)	6월(유월)	7월(칠월)	8월(팔월)
9월(구월)	10월(시월)	11월(십일월)	12월(십이월)

1. [보기]와 같이 써 보세요.

보기

3월 25 일

삼 월 이십오일

- 5월 24 일
- 6월 8 일
- 10 월 6 일
- 2010년 12 월 25 일

2. 질문에 대답해 보세요.

- 생일이 언제예요?
- 오늘이 며칠이에요?
- 크리스마스가 언제예요?
- 아버이날이 며칠이에요?

2

V-ㄹ까요?/을까요?

생일 선물을 살까요?
같이 드라마를 볼까요?
사진을 찍을까요?

1. [보기]와 같이 이야기해 보세요.

보기

가: 우리 같이 식당에 갈까요?

나: 네, 같이 가요.

- 가: 우리 같이 영화 ?
나: 네, 같이 가요.
- 가: 같이 운동 ?
나: 네, 같이 운동해요.
- 가: 무슨 음식을 ?
나: 비빔밥을 .
- 가: 어디에서 ?
나: 카페에서 .

2. [보기]와 같이 이야기해 보세요.

보기

가: 이번 여름 방학에 같이 테니스를 배울까요?

나: 좋아요, 같이 배워요.
싫어요, 더워요.

여름 방학 계획	친구 1	친구 2
① 테니스를 배우다	싫어요. 더워요.	좋아요. 같이 배워요.
②		
③		
④		
⑤		

3

안 V

우정원에서 CD를 안 팔아요.
방학에 고향에 안 가요.
컴퓨터 게임을 안 해요.

1. [보기]와 같이 그림을 보고 이야기해 보세요.

보기

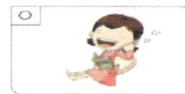
가: 식당에서 밥을 먹어요?

나: 아니요. 안 먹어요. 집에서 먹어요.

① 가: 지금 테니스를 쳐요?

나: 아니요. _____.

② 가: 컴퓨터 게임을 해요?

나: 아니요. _____.

③ 가: 텔레비전을 봐요?

나: 아니요. _____.

④ 가: 공원에서 산책해요?

나: 아니요. _____.